

OECD Hírlevél - 2013. január

Tartalom

Köszöntő.....	2
Fontosabb várható események és kiadványok – 2013.....	2
Felső vezetői szintű közigazgatási OECD szeminárium Budapesten	4
OECD Globális Stratégia Csoport magas-szintű találkozója	5
A Kormányzati Központok Vezető Tisztviselői Hálózatának éves ülése.....	6
Közkormányzati Globális Fórum	7
OECD Gazdasági kilátások 2012/2	8
A Fejlesztéstámogatási Bizottság magas-szintű vezetői ülése.....	10
Az oktatás ma 2013 – Az OECD perspektíva	10
OECD-GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ.....	11
MENA-OECD irányító testületi ülés.....	12
2012. évi Fejlesztési Együttműködési Jelentés	13
Fórum a zöld növekedésről és fenntartható fejlesztésről	14
Kitekintés 2060-ig: hosszú távú növekedési kilátások	15
Egészségügyi körkép: Európa 2012	16
A nemek közti szakadék betemetése – kiadvány és konferencia	17
OECD Termelékenység Mutatótár 2012	18
A közpénzügyek egyensúlyának helyreállítása - 2012	19
Nukleáris- és Megújuló Energia – Az alacsony-széntartalmú energia rendszerszintű hatásai	20
Középtávú szénpiaci jelentés 2012	20
Energia és Klimapolitika: A technológiai görbe meghajlítása.....	21
KKV Szakpolitikai Index: A Nyugat-Balkán és Törökország 2012	21
Fogyasztási adó trendek 2012 – globális fórum és kiadvány	22
A közszféra javadalmazása költségvetési megszorítások idején	22
Szakértői találkozó integrált szociális szolgáltatások témában.....	23
Letelepedni: a bevándorlók integrációjának mutatói 2012	23
Globális biztosításpiari trendek 2012	23
Eurostat-OECD módszertani útmutató a vásárlóerő-paritás számításáról	24
Állami bevételi statisztika 2012.....	24
Tudástár	24

Köszöntő

Dr. Cséfalvay Zoltán

Kedves Olvasó!

Elég csak az óév utolsó óráiban zajló globális jelentőségű gazdaságpolitikai eseményekre gondolni, és máris láthatjuk, hogy a 2013-as év kihívásokkal teli, izgalmas időszak lesz. Az elkövetkezendő hónapokban olyan fontos döntések kerülnek napirendre a világ egyes országaiban, régióiban, szervezeteiben, melyek alapvetően átformálhatják a globális gazdasági világot. Ebben a környezetben kíván az OECD továbbra is az a szervezet maradni, mely az ilyen jellegű turbulens világban szilárd bizonyítékokon alapuló elemzésekkel, megoldásokkal tud szolgálni.

Azt az OECD is belátja, e cél eléréséhez nem szabad régi, elavult sémákba kapaszkodniuk, hanem új megközelítések kellenek az új gazdasági kihívásokhoz. Jelen pillanatban is folyik a munka a 2012. novemberi hírlevélben már bemutatott „Új válaszok a gazdaság kihívásaira” (NAEC - „New

Approaches to Economic Challenges”) programban, mely egyfajta szemléletváltást hivatott bevezetni. Nem meglepő hát, hogy többek között ez a program is kiemelt szerepet kapott az OECD Nemzeti Tanács 2012. december 5-i ülésén.

Az OECD a NAEC mellett egyéb kihívások és lehetőségek elé is néz 2013-ban. Folytatódik Oroszország csatlakozásának előkészítése, emellett az érdeklődés globálisan növekszik a lehetséges OECD tagság iránt. Korunk legsúlyosabb gazdasági válsága mellett regionális események hatásai is folyamatosan új kihívásokat jelentenek. Ezek közül kiemelendő a közel-keleti és észak-afrikai régióban bekövetkező társadalmi és politikai változások sora, mely az OECD MENA („Middle East and North Africa”) külkapcsolati programjának menetét és fókuszát is folyamatosan érinti.

A Magyarország–OECD kapcsolatok tekintetében is izgalmas évnak nézünk elébe. Az egyik legfontosabb esemény a magyar gazdaság áttekintésének folyamata, mely ez év második felében veszi kezdetét. Ezen kívül számos olyan magas szakmai szintű esemény lesz, melyekből ötleteket meríthetünk, jó gyakorlatokat ismerhetünk meg a hazánkban napirenden lévő kérdések megoldásához.

E gondolatokkal szeretnénk az olvasóknak boldog, új ismeretekben és sikerekben gazdag esztendőt kívánni!

Dr. Cséfalvay Zoltán

államtitkár

az OECD Nemzeti Tanács elnöke

Dr. Mikola István

nagykövet

Dr. Mikola István

Fontosabb várható események és kiadványok – 2013

I. negyedév

január 16.	„A hozzáadott érték mérése a nemzetközi kereskedelemben” új adatbázisának bemutatója
február 1.	Szeminárium az ökoszisztéma értékeléséről
február 7-8.	Nyugdíj és Beruházás Világforum
február 11.	„Új válaszok a gazdaság kihívásaira” (NAEC) munkacsoport ülése
február 11-13.	OECD parlamenti napok, magas-szintű parlamenti szeminárium
február 13-14.	Növekedés, Innováció és Versenyképesség konferencia
február 15.	„Vízügyi Körkép” megjelenése
február 28.-március 1.	Globális Versenyügyi Fórum
március 6-7.	Globális Fórum a transzferárazásról
március 19-20.	Globális Fórum a klímaváltozásról, szeminárium a fejlődő országokkal
március	Szakértői találkozó az előregedő társadalmak fenntartható városi fejlődéséről
március	MENA-OECD kezdeményezés magas-szintű irányító testületének ülése
március	„Gazdaságpolitikai Reformok 2013: Út a Növekedéshez” megjelenése

II. negyedév

április 3-4.	A Fejlesztéstámogatási Bizottság vezetői szintű ülése
április 4-5.	Globális Fejlesztési Fórum
április 4-5.	Zöld Növekedés Tudásplatform 2013. évi konferencia
április 24.	OECD-BIAC Workshop a zöld növekedésről az agro-élelmiszer ágazatban
április	„A KKV-k és vállalkozók finanszírozása 2013-ban: OECD Eredménytábla” megjelenése
május 22-24.	Nemzetközi Közlekedési Fórum miniszteri szintű találkozója, Lipcse, Németország
május 23.	„Zöld növekedés a városokban” megjelenése
május 29-30.	OECD Miniszteri Értekezlet
május 28-29.	OECD Fórum
május	„Környezetpolitikai Körkép” megjelenése
május	„OECD Gazdasági Kilátások 2013/1” megjelenése
május	„A Bér Adóterhei 2013” megjelenése
május	„Szociális Körkép 2013” megjelenése
június 13.	Konferencia az egyenlőtlenségről
június 25-26.	„OECD-FAO Mezőgazdasági Kilátások 2013” megjelenése
június 26-27.	Globális Fórum a felelős vállalati magatartásról
június	„Nyugdíjörkép 2013” megjelenése

III. negyedév

július	„Nemzetközi Migrációs Kilátások 2013” megjelenése
szeptember 23-24.	Globális Fórum a klímaváltozásról, szeminárium a fejlődő országokkal
szeptember 26-27.	Globális Fórum az adóegyezményekről
szeptember	„Foglalkoztatási Kilátások 2013” megjelenése
szeptember	„Oktatási Körkép” 2013 megjelenése
szeptember	Éves energiastatisztikai összesítők (szektorspecifikus kiadványok) megjelenése
szeptember	„OECD Hírközlési Kilátások 2013” megjelenése

IV. negyedév

október	„Nukleáris Energia Adatok 2013” megjelenése
november 6-8.	Zöld növekedés és Fenntartható Fejlesztés Fórum
november 8.	Globális Fórum a Kereskedelemről
november 19-20.	Nemzetközi Energia Ügynökség Kormányzótanácsának miniszteri szintű ülése
november	Globális Stratégia Csoport ülése
november	A Kormányzati Központok Vezető Tisztviselőinek Hálózata ülése, Santiago, Chile
november	MENA-OECD miniszteri konferencia
november	„OECD Gazdasági Kilátások 2013/2” megjelenése
november	„Világ Energia Kilátások 2013” megjelenése
december 2-6.	Környezetvédelmi Globális Fórum
december 2-6.	Mezőgazdasági Globális Fórum
december 11-12.	OECD Országtanulmány: Magyarország vitája
december	„Egészségügyi Körkép 2013” megjelenése

Felső vezetői szintű közigazgatási OECD szeminárium Budapesten

Rolf Alter OECD igazgató és
Dr. Navracsics Tibor miniszter
(Fotó: Közigazgatási és Igazságügyi
Minisztérium)

2012. november 23.

Kontakt: [Fekete Leticia \(KIM\)](#)

2012. november 23-án a politikai és közigazgatási felső vezetők számára szervezett szemináriumot „**A politika és közigazgatás kapcsolatának erősítése a hosszú távú célok, a közös megértés és együttműködés érdekében**” témában a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium (KIM) az OECD-vel közösen, mely egyedülálló kezdeményezés az OECD konferenciák történetében. A rendezvény az „OECD-Magyarország Partnerség a Közigazgatási Reform Programban” elnevezésű, KIM és OECD között megkötött projekt támogatási keret-megállapodás értelmében valósult meg.

Célok

A szeminárium ötlete abból az alapfeltevésből indult ki, hogy a politikai és a közigazgatási vezetők közötti feszültség megjelenésével szinte minden OECD ország küszködik. A nem megfelelő kooperáció bizalomvesztéshez vezethet kormányzati szinten és a minisztériumokon belül is. A politikai és a közigazgatási szint közötti feszültségeket teljes mértékben kiküszöbölni szinte lehetetlen, de a kezelésüket sokkal hatékonyabbá lehet tenni megfelelő módszerek alkalmazásával. A szeminárium célja az volt, hogy a magyar kormányzat vezető tisztségviselőit egy kötetlen, informális esemény keretében egy asztalhoz ültesse, és közös érdeklődésre számot tartó kérdések megvitatásával erősítse a politikai és a közigazgatási vezetők személyes ismeretségét, ezáltal előmozdítva a két szint közötti kommunikációt és együttműködést.

Konferencia

A konferenciát Dr. Navracsics Tibor közigazgatási és igazságügyi miniszter és Mr. Rolf Alter közigazgatási és területfejlesztési igazgató nyitotta meg. Kiemelték, hogy **a politikai és a közigazgatási vezetők közötti kapcsolat a stratégiai állam egyik építőeleme**, mely nagy befolyással bír az országok eredményeire. E kapcsolat fejlesztése

erősítheti a központ irányító és felügyeleti funkcióját, az integritást, javíthatja az átláthatóságot, valamint a stratégiák és a közpolitikák hatékony végrehajtását. Az első szekcióban az Egyesült Királyság két prominens képviselője, Lord Desmond Henry Browne, korábbi védelempolitikai államtitkár és Sir John Elvidge, a skót kormány korábbi főtitkára mutatta be országa vonatkozásában a politika és a közigazgatás kapcsolatának különböző aspektusait. Azt járták körbe, hogy **hogyan lehet összehangolni a politikai célokat a közpolitikai elemzéssel; hogyan segíthető elő a hatékony kommunikáció és a kölcsönös bizalom erősítése a politikai és a közigazgatási vezetők között; a politikai ciklusok befolyásolhatják-e vagy felgyorsíthatják-e a hosszú távú célok elérésére tett intézkedéseket; milyen hatással van a politikai befolyás a közigazgatási feladatokra és szerepekre; valamint hogyan lehet a közigazgatási vezetést érdekeltté tenni a reformok támogatásában**. A második szekcióban Németország szemszögéből hallhattuk ugyanezen témák megvitatását; Dr. Peter Wichert, korábbi államtitkár (Szövetségi Védelmi Minisztérium) és Dr. Michael Wettengel, 1. Főigazgatóság vezetője (Kancellári Hivatal) közreműködésével. A harmadik szekcióban további vendég-előadók kaphattak teret, a KIM részéről Dr. Rétvári Bence parlamenti államtitkár és Dr. Bíró Marcell közigazgatási államtitkár, továbbá Mr. Helmut Hartman államtitkár és Ms. Tina Teržan miniszteri tanácsadó asszony a szlovén Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból, valamint Ms. Edith Kitzmantel korábbi főigazgató asszony az osztrák Pénzügyminisztérium részéről osztották meg gondolataikat elsősorban arra rávilágítva, hogy miként helyezhetők el ezek a kérdések a közép-európai országok kontextusában.

A rendezvény nagy érdeklődésre tartott számot, mintegy 50 vezető tisztségviselő részvételével zajlott. Dr. Navracsics Tibor miniszter úr azzal a reményteljes megállapítással zárta a konferenciát, hogy e programmal nem lezárult, hanem elindult egy olyan értékes együttműködés a politika és a közigazgatás között, mely a jövőben sikeresen tovább folytatható – akár hasonló rendezvények keretei között is.

OECD Globális Stratégia Csoport magas-szintű találkozója

A vagyon és a gazdaság globális eloszlása

2012. november 27-28.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Az OECD szerint a válság után a globális GDP-növekedés üteme 3% körül alakulhat a következő 50 évben és növekszik a fejlődő országok súlya. Utóbbiak növekedési többletének háttérében a globális kereskedelem erősödése és irányainak megváltozása, a globális értékláncok kialakulása, illetve a működőtőke-beáramlás által is elősegített technológia-transzfer áll, ugyanakkor a jövőben fokozatosan növelni kell majd a belső tényezők szerepét. A fenti előrejelzést számos globális trend alakítja és több kockázat is árnyalja. Ilyen például a globális népesség növekedése, mely több fontos dimenzióban is felveti az erőforrásszűke problémáját: energia, termőföld, víz, illetve ezekhez kapcsolódóan élelmiszer. E tényezők és a demográfiai növekmény egyenlőtlen eloszlása tovább élezi a potenciális feszültségeket, ami az erőforrások iránti verseny erősödéséhez vezethet, növekvő árvolatilitást és a protekcionizmus lehetséges ismételt megjelenését eredményezve. **A növekvő egyenlőtlenségek egyre szélesebb rétegek számára teszik nehezebbé a társadalmi felemelkedést, illetve a technológiai fejlődés pozitív hatásainak kihasználását,** mely egyrészt öngerjesztő folyamat, másrészt a hosszú távú növekedés szempontjából is káros, hisz a leszakadó rétegek fogyasztóként és termelési tényezőként is potenciáljuktól elmaradó mértékben vesznek részt a gazdaság fejlesztésében. **A fejlett országokban a jövőben a technológia fejlődése és az innováció által hajtott többtényezős termelékenység (MFP) lehet a növekedés legfőbb forrása.** Ennek kapcsán az oktatás és a képességfejlesztés különösen fontos eszköz lehet közvetlenül, de a technológia és a jobb üzleti irányítási struktúrák alkalmazhatósági feltételének biztosításán keresztül közvetetten is. **A fejlődő országok beruházási dinamikája erőteljesebben lassul, mint a megtakarítási rátája, ami a nyersanyagok iránti növekvő versennyel együtt ismét fokozni fogja a folyó fizetésimérleg-egyensúlytalanságokat és érdemi gazdaságpolitikai válasz hiányában aláássa a globális növekedést is.** A természeti erőforrások kimerítése, a szennyezés és a biodiverzitás csökkenése egyre inkább visszafordíthatatlan károkat okoz, ami modellváltás nélkül óriási globális költségeket jelent gazdasági és humán értelemben is. Ennek kezeléséhez a fejlődő és fejlett országos szorosabb együttműködése szükséges.

Célok: Növekedés, versenyképesség, munkahelyteremtés és zöld növekedés

A válság kezelése (adósság, magas munkanélküliség, alacsony bizalom, bizonytalan pénzügyi szektor és fékeződő kereskedelem) mellett a fenti trendek kihívásaira is választ kell találni. A delegáltak szerint a szakpolitikai eszközök egymásra hatásának és kompromisszumainak, valamint a megvalósíthatósági szempontoknak a részletesebb vizsgálata szükséges. Többen szorgalmazták az erőfeszítések fókuszálását és a prioritások kijelölését. **A növekedés és termelékenység szempontjából kiemelt a versenyképesség erősítése, de nem csak a költségtényezők tekintetében, hanem a humántőke, az üzleti környezet és az innovációs politikák vonatkozásában is.** Az utóbbin belül különös figyelmet kell szentelni a tudásalapú tőkeberuházásoknak (szoftver, K+F, branding, tudásmenedzsment), melyhez a képességfejlesztés ösztönzése, az egyetemi oktatás reformja, az innovációt támogató politikák újrachangolása és a szellemi jogok kezelésének erősítése nyújthat segítséget. Az inkluzív növekedés és munkahelyteremtés elősegítése érdekében növelni kell a munkaerő-piaci támogatások hatékonyságát és elérhetőségét, a munkaerőpiac rugalmasságát és a mobilitást, azonban el kell kerülni a duális munkapiac kialakulását és a dolgozó szegények számának emelkedését. **A társadalmi egyenlőtlenségek mérséklésének legerősebb eszköze az oktatás a teljes életpálya során.** A „zöld” politikák önmagukban is lehetnek a növekedés forrásai: a szennyezés és a szűkös erőforrások felhasználásának valós költségeit is meg kell jeleníteni például környezeti adók vagy kibocsátási jogok kereskedelme révén; meg kell szüntetni a nem hatékony vagy káros támogatásokat. A tényező-reallokációt a munkaerőpiaci politikák területén is támogatni kell.

Globális megoldások – a nemzetközi irányítói fórumok kiaknázása

A válság felszínre hozta a globális gazdaság szorosan integrált jellegét, ami a globális gazdasági irányítási fórumokat is alkalmazkodásra ösztönzi, amelyeknek tükrözni kell az új gazdasági és geopolitikai realitásokat. Ugyanakkor a struktúrák kialakításakor meg kell találni az inkluzív működés (tagság kiterjedtsége) – hatékonyság – végrehajtás közti egyensúlyt. A delegáltak méltatták az OECD tevékenységét és a G20-nak végzett munkáját is, de néhányan kritizálták is a Szervezetet, miszerint érdemben kellene javítani annak átláthatóságát, kiegyensúlyozottságát és legfőképpen relevanciáját. Ez utóbbi szempontból többen említették a politikai-technikai ajánlások közötti jobb egyensúly szükségességét, a végrehajtási szempontok figyelembe vételét, valamint a technikai ajánlások erősítésének igényét.

A Kormányzati Központok Vezető Tisztviselői Hálózatának éves ülése

Dr. Biró Marcell államtitkár
(Fotó: [kormany.hu/Arvai Károly](http://kormany.hu/Arvai_Karoly))

2012. október 23-24.

Kontakt: [Borza Emese](#)

Az OECD Közkormányzati Bizottságának Kormányzati Központok Vezető Tisztviselői Hálózata (Network of Senior Officials from Centres of Government, CoG) ezévi ülését 2012. október 23-24. között rendezte meg Londonban. Hazánkat Dr. Biró Marcell, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium közigazgatási államtitkára képviselte. A találkozó résztvevői egyetértettek abban, hogy **az elhúzódó és mély gazdasági válság eddig nem tapasztalt kihívások elé állítja a központi kormányzatokat, és a kilábalás fontos elemei például az erős vezetői szerep felvállalása, valamint a politikai döntések szakpolitikai akciókra történő hathatós lefordítása.** A konferencia három fő témakört járt körül: elsőként a válság által indukált kihívásokat, melyek a rövid távú gazdasági kilátásoktól, a hosszú távon jelentkező társadalmi és környezeti problémákon keresztül (új kereskedelmi minták, energia szűkösség, öregedő társadalom), a központi kormányzatok mindennapi működését érintő kérdésekig széles spektrumot ölelnek fel. **A kormányzati szakpolitikáknak minden eddigénél bizonytalanabb környezethez kell alkalmazkodniuk, amellett, hogy a kormányzat és a civil szféra kapcsolata is átalakult.** Ez nagyobb reakciósebességet követel meg a kormányzatoktól mind a kommunikáció, mind pedig a szakpolitika alakítása terén. A résztvevők elismerték, hogy még az elején tartanak a válaszok kidolgozásának, és **hatékony**

egyensúlyt kell tartaniuk a hosszú és rövidtávú reakciók között. Bár a makrogazdasági lépések továbbra is prioritást élveznek, a növekedést és foglalkoztatást előmozdító strukturális reformok is bevezetésre várnak.

Legfontosabb cselekvési területek

A következő kulcsterületek azonosíthatóak a gyakorlati lépések kidolgozásához: (1) a magánszektor növekedésének előmozdítása (2) a közkiadások ellenőrzés alatt tartása (3) a közszféra reformja a szolgáltatás minőségének és hatékonyságának ösztönzése érdekében (4) strukturális reformok, célirányos szabályozások kidolgozása (5) az adópolitikák új körülményekhez történő igazítása, az adóelkerülés elleni küzdelem (6) a komplex kérdések hatékonyabb koordinációja (7) az állampolgári elköteleződés megszerzése érdekében a bizalom újbóli kiépítése, valamint (8) a fiskális stabilitás és a növekedés előmozdítása az Eurózónában.

Innováció és integritás

A szakpolitikák kialakításakor **a központi kormányzatoknak ösztönözniük kell az innovációt.** Bár a kihívásokra adott válaszok országonként eltérőek, minden központi kormányzatnak el kell fogadnia a reformok bevezetésének szükségességét; **a szakpolitikákat nagyobb szigorral kell bevezetni, odafigyelve a monitoringra és a folyamatos értékelésre,** valamint arra, hogy a bevezetett intézkedések megfelelő értéket képviseljenek. Az innováció a legtöbb esetben megköveteli, hogy **a központi kormányzat nyisson az új szereplők felé** (például az üzleti élet szereplői és felhasználói csoportok felé); bevonja a polgárokat a folyamatokba; speciális csoportokra (például a fiatalokra) is koncentráljon. Mindezek mellett **elengedhetetlen, hogy a kormányzatok működése átlátható legyen,** a közszféra teljes mértékben elszámoltathatóvá váljon, valamennyi adat könnyen elérhető legyen, és a kormányzatok az új kommunikációs csatornákat is széles körben használják.

A találkozó harmadik témaköre a központi kormányzatok szerepének és struktúrájának fejlődésére koncentrált. Az **OECD feladatként tűzte ki a kormányzatok hatékonyságának mérését,** melynek eredményét inputként felhasználja az „Új válaszok a gazdaság kihívásaira” (New Approaches to Economic Challenges, NAEC) program kialakításakor. Az OECD úgy gondolja, hogy érdemes elmozdulni a hagyományos gazdasági modellektől olyanok felé, melyek jobban kezelik az egyensúlyhiányt; melyek túlmutatnak a GDP-n, például a jólét mérésére helyezik a hangsúlyt. A válság meg kell tanítson arra, hogy a központi kormányzatok jobban működjenek; **jobb koordináció szükséges a költségvetési és szakpolitikák között;** és a szakpolitikák bevezetésének előrehaladását folyamatosan ellenőrizni kell.

Közkormányzati Globális Fórum

Az OECD 2012. november 21-én rendezte meg nagyszabású Globális Fórumát a köz-kormányzati hét keretében. Az eseményen elhangzott, hogy **az inkluzív növekedéshez és a szociális kohézióhoz elengedhetetlen a szabályozási reform, a jó kormányzás, valamint az ezekhez kapcsolódó hatékony intézményrendszer** megléte. A Fórum a közsféra új reformirányzatait mérte fel. A jó kormányzás megvalósításához a legfontosabb lépések: a közsféra feddhetetlensége, a jogrend kiépítése, tényekre alapozott döntéshozatal, nyitottság és innováció, a professzionális közszolgálat és a stratégiai menedzsment. A közsféra intézményeinek megerősítése a szélesebb kormányzati rendszerekben zajlik, és a folyamatból a törvényhozás, az igazságszolgáltatás, a független felügyeleti intézmények, a civil társadalom és a média is szerepet kell, hogy vállaljon. E szemléletet az OECD nemrég elindított „Új válaszok a gazdaság kihívásaira” programja (New Approaches to Economic Challenges, NAEC) is integrálja.

Az elhúzódozó gazdasági válság rávilágított, hogy **a jó kormányzás és a minőségi közszolgálat alapvetően fontos a versenyképesség és a növekedés szempontjából** a fejlett és a fejlődő országokban egyaránt. **Az inkluzív növekedés inkluzív szakpolitika alkotást tételez fel;** a kormányzatok legnagyobb hatása nem abban áll, hogy mire használják fel a költségvetést, hanem hogy milyen szabályozási és szakpolitikát alkalmaznak. A kormányzásnak egyrészt szélesnek kell lennie, vonja be az állampolgárokat és az üzleti szférát is, másrészt mélyebbnek, terjedjen ki a régiókra és a városokra is. Az inkluzív növekedés tehát nemcsak a központi kormányzatról szól, a többszintű kormányzás és a regionális fejlesztés szinterei a régiók és helyi közösségek.

A válság arra is rámutatott, hogy elő kell mozdítani a közsféra intézményeinek hatékonyságát és rugalmasabb működését. Minőségi szolgáltatást kell nyújtani szorosabb költségvetési keretek között, mely csak úgy érhető el, ha hatékony és szakértői közszolgáltatások kerülnek az előtérbe. Ennek alapját képezi a hatékony középvezetés, a közös értékek, tisztességes és érdemeken alapuló felvételi és előléptetési rendszer, a teljesítmény-orientált gondolkodás, az etikai kódexek megléte, a politikai semlegesség és korrektség, a jogszerűség, integritás és folyamatosság tiszteletben tartása. **A jó kormányzás elsődleges ismérve a bizalom.** A szakpolitikákba és az intézmények és állampolgárok közötti kapcsolatba vetett – és a válság következtében megrendült – bizalmat újra ki kell építeni, amihez hatékony eszközt nyújtanak a tudásbázis alapú szakpolitikák és a minőségi, időszerű adatszolgáltatási rendszerek. A bizalommal szorosan összefügg az átláthatóság kérdése is, melynek át kell hatnia a teljes döntéshozatali mechanizmust. **A kormányzati**

átláthatóság növelése – a kommunikációs csatornákon, információs platformok kiépítésén keresztül – **előmozdítja a döntések hitelességét és az elszámoltathatóságot.** Ez utóbbira nagy szükség van a teljesítmény-alapú költségvetési folyamatok alkalmazásakor és a közbeszerzések lebonyolítása során. A kormányzatba vetett bizalom, az átláthatóság és elszámoltathatóság meglétét erősíti a bírói kar függetlensége, feddhetetlensége, szakértelme, valamint az ellenőrzési mechanizmusok – számvevőszék, ombudsmanok, korupcióellenes hatóság stb. – kiterjedt rendszere és zavartalan működtetése.

OECD Global Forum on Public Governance
(Fotó: OECD/Herve Cortinat)

OECD Gazdasági kilátások 2012/2

Magyarország

A kiadvány félévente rövid helyzetképet és előrejelzést tartalmaz valamennyi tagország vonatkozásában.

Az OECD szerint, noha a **magyar gazdaság 2012-ben ismét recesszióba süllyedt**, amelyet az export lassulása mellett elsősorban a belső kereslet visszaesése idézett elő, a **növekedés 2013 közepétől ismét visszatérhet**. Az anyag kiemeli az üzleti bizalom romlását, de **megjegyzi, hogy a foglalkoztatás** – részben a közmunkaprogramok miatt – **kissé emelkedett, és külön szól a Munkahelyvédelmi Akcióterv célzott kedvezményeiről is**.

Az adóemelések, üzemanyag- és élelmiszerárak emelkedése miatt felpörgő infláció és a célnál magasabb szinten beragadni látszó inflációs várakozások tükrében az OECD elemzői **korainak ítélik a Monetáris Tanács kamatsökkentési sorozatát**, annak ellenére is, hogy az inflációt fűtő tényezők egy része átmeneti.

Az anyag **kiemeli, hogy 2012-ben a GDP 2%-nyi, 2013-ban pedig újabb 1,5%-nyi strukturális kiigazítást hajt végre a kormány** a költségvetésben, ami az elemzők szerint „**segíti Magyarországot az EU-s túlzottdeficit-eljárás lezárásában és a kohéziós forrásokhoz kapcsolódó szankciók elkerülésében**”. Ezzel együtt az OECD úgy látja, hogy a kiigazítás szerkezete komoly mértékben fékezi a növekedés ütemét idén és jövőre is.

Az OECD előrejelzésének elkészítésekor számolt a várt EU/IMF-megállapodás megkötésével, melynek elmaradása esetén az üzleti és befektetői bizalom további romlása miatt a fiskális folyamatok fenntarthatósága és az árfolyam kapcsán komoly kockázatokat lát. Ugyanakkor, amennyiben a megállapodás mellett a gazdaságpolitika kiszámíthatósága és átláthatósága javulna, várakozásuk szerint a növekedés üteme a vártnál magasabban is alakulhatna.

Magyarország (előrejelzés)	OECD		
	2012	2013	2014
GDP-növekedés, %	-1,6	-0,1	1,2
Háztartások fogyasztása, %	-1,5	-1,5	-0,1
Bruttó állóeszköz-felhalmozás, %	-4,9	-3,0	-0,3
A nettó export növekedési hozzájárulása a GDP-hez, %-pont	1,5	1,8	1,3
Fogyasztói árindex, %	5,8	4,8	3,9
Munkanélküliségi ráta, %	11,1	11,1	10,8
Az államháztartás egyenlege, GDP%	-3,0	-2,7	-2,7
Bruttó államadósság (Maastricht), GDP%	78,9	77,8	77,1

Globális kilátások

Az OECD várakozásai szerint az **elkövetkező két évben mérsékelt és az egyes régiókat illetően igen egyenetlen ütemű kilábalás** várható. Az OECD-országok egészében gyenge növekedést, **az Eurózá számára pedig 2013 nagy részében recessziót jelez előre a Szervezet**, a fiskális konszolidáció, a háztartások adósságcsökkentése és az alacsony üzleti és fogyasztói bizalom eredményeképpen. Az OECD-övezeten kívüli országok fellendülése várhatóan erősebb lesz, nem elhanyagolható részben a gazdaságpolitikai élénkítésre fordítható nagyobb mozgástér miatt. Az általánosan gyenge gazdasági teljesítmény miatt **a munkaerő-piaci mutatók tovább romolhatnak**, különösen az Eurózában. A kihasználatlan kapacitások magas, sőt növekvő szintje féken tartja az inflációt az OECD-övezetben, sőt Európában az áremelkedés további lassulása várható.

Az alapszcenário kialakítása során nem számoltak sem az euróövezet további destabilizálódásával, sem az USA költségvetési kiigazításának hirtelen megvalósulásával, és további alapfeltevés volt az olajpiac és az általános bizalom viszonylagos stabilitása is.

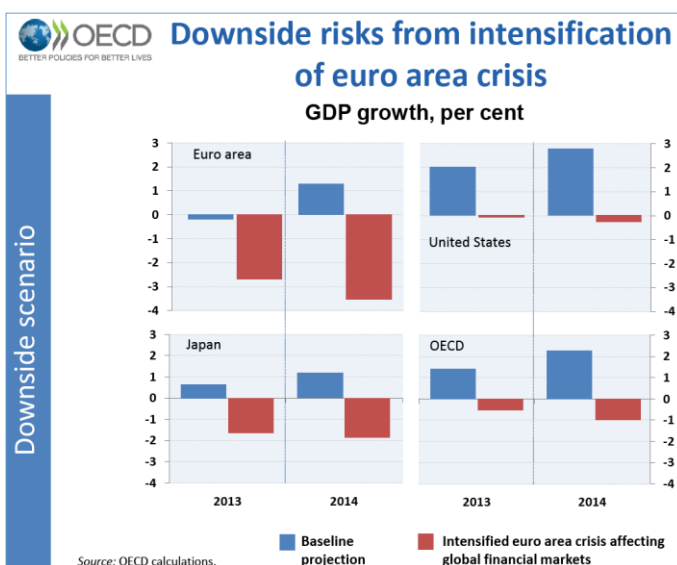
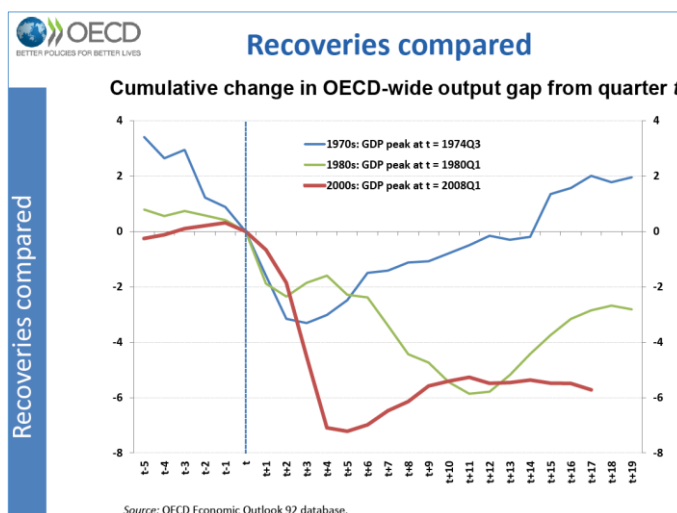
A jelenlegi válságból történő **kilábalás üteme jóval lassabb**, mint a 70-es, 80-as évek válságai esetén. Ennek okai az alábbiakban keresendők: (1) jelentős adócsökkentési folyamat a privát szektorban is, (2) érdemi költségvetési konszolidáció, ráadásul párhuzamosan az OECD-országok többségében, (3) az elégtelen és elkésett döntések miatt a szükségesnél tovább húzódik a válság az Eurózónában, (4) a fejlődő országok növekedésének lefékeződése részben belső okok, részben a legfontosabb kereskedelmi partnerük – Európa – gyengesége következtében.

A kilátásokra tekintettel **az OECD továbbra is laza monetáris politikát javasol**, zéróközeli kamatszintek esetén egyéb likviditásnövelő intézkedésekkel. A legtöbb OECD-országban folyó költségvetési konszolidációt folytatni szükséges, de az eszközök és az ütemezés megválasztásakor minimalizálni kell a gazdaságot fékező hatásokat. A **költségvetéspolitikának a középtávú hitelesség megszerzésére kell törekednie, és el kell kerülni a szükségtelenül erőltetett megszorításokat**, de a szükséges mix a kormányzati hitelesség, a költségvetési helyzet és a rövidtávú kilátások függvénye.

Általános ajánlás, hogy (1) engedni kell az automati-

kus stabilizátorok működését, (2) a bevétel-oldalon elsősorban az implicit és explicit adókedvezmények csökkentésére és a növekedésbarátabb eszközökre (ingatlan-, energia- és fogyasztási adók) kell támaszkodni, míg (3) kiadásoldalon inkább a hatékonyságot, célzottságot kell javítani a jelentős közvetlen kiadáscsökkentés helyett. Az alkalmazkodási folyamatot segíthetik a strukturális reformok, valamint az erősebb nemzetközi koordináció, annak érdekében, hogy a kiigazítási ütem – pl. automatikus stabilizátorok miatti – lassulása ne járjon a piaci bizalom további, lokális eróziójával.

Az előrejelzést jelentős **negatív kockázatok** övezik, amelyből a legfontosabb az Eurózána elhúzódó válsága. A közelmúltban hozott intézkedések enyhítették a feszültségeket és megindult a zónán belül az egyensúlytalanságok korrekciója, de további strukturális lépések szükségesek a hosszú távú fenntarthatósághoz. Továbbra sem sikerült megnyugtatóan elhatárolni egymástól a közpénzügyekhez, a bankszektor szolvenciájához és az Eurózána egységéhez kapcsolódó kockázatokat. Ehhez hosszabb távon teljes értékű, közös fiskális felelősségvállaláson alapuló bankunióra van szükség, de már rövidtávon is indokoltak a következő lépések: (1) a bankok feltőkésítése az ESM segítségével, (2) EFSF/ESM-programok indítása a veszélyeztetett országok számára, amit szükség szerint az EKB államkötvény-vásárlással is támogat.

A globális kilábalás üteme lassan erősödik

OECD area, az eltérések jelezve

	Átlag 2000-2009	2010	2011	2012	2013	2014	2012 Q4 / Q4	2013 Q4 / Q4	2014
	százalék								
Reál GDP-növekedés¹	1,7	3,0	1,8	1,4	1,4	2,3	1,0	1,9	2,5
USA	1,7	2,4	1,8	2,2	2,0	2,8	1,8	2,2	3,2
Eurózána	1,3	1,9	1,5	-0,4	-0,1	1,3	-0,5	0,6	1,6
Japán	0,5	4,5	-0,7	1,6	0,7	0,8	0,3	2,0	-0,1
Kibocsátási rés²	0,8	-2,7	-2,5	-2,9	-3,3	-2,9			
Munkanélküliségi ráta³	6,5	8,3	8,0	8,0	8,2	8,0	8,1	8,1	7,9
Infláció⁴	2,5	1,9	2,6	2,1	1,7	1,9	2,0	1,7	2,0
Költségvetési egyensúly⁵	-2,8	-7,7	-6,5	-5,5	-4,6	-3,6			
További mutatók									
A világkereskedelem reálnövekedése	4,9	12,8	6,0	2,8	4,7	6,8	3,2	5,9	7,2
A globális GDP reálnövekedése⁶	3,3	4,9	3,7	2,9	3,4	4,2	2,9	3,9	4,4

1. Év/év növekedés, az utolsó 3 oszlop az előző év azonos időszakához képest.

2. A potenciális GDP százalékában.

3. Az aktív népesség arányában.

4. A lakossági fogyasztás deflátor. Év/év növekedés; az utolsó 3 oszlop az előző év azonos időszakához képest.

5. A GDP arányában.

6. A nominális GDP mozgósulyozásával, vásárlóerő-paritáson.

Forrás: OECD Economic Outlook 92 adatbázis.

A Fejlesztéstámogatási Bizottság magas-szintű vezetői ülése

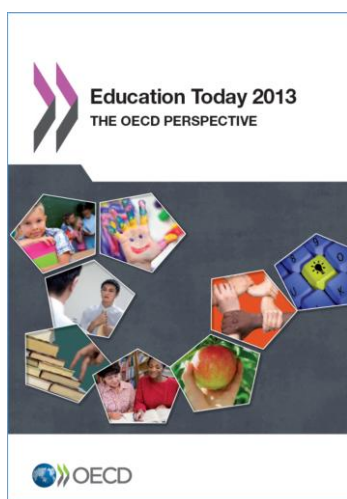
2012. december 4-5.

Kontakt: [Borza Emese](#)

Az OECD Fejlesztéstámogatási Bizottsága (DAC) 2012. december 4-5. között rendezte meg éves magas-szintű ülését, melyen Magyarországot Takács Szabolcs, a Külügyminisztérium helyettes államtitkára és Makkay Lilla, a NEFEFO vezetője képviselte. A találkozó első felében bemutatták a frissen publikált **2012. évi Fejlesztési Együttműködési Jelentést**, mely ezúttal a **fenntarthatóság kritériumát integrálja a fejlesztési szakpolitikával**, és a DAC tagországok és megfigyelő országok éves hivatalos fejlesztéstámogatási adatait összegzi. Az ENSZ képviselői ismertették a **2015 utáni időszakra szóló globális fejlesztési agenda főbb vonalait és prioritásait**. A folyamat az **ENSZ irányítása mellett** zajlik majd, a résztvevők kinyilvánították elkötelezettségüket a menetrend támogatása mellett, egyetértve abban, hogy a **legfőbb cél** továbbra is a **szegénységcsökkentés** maradjon **kiegészülve a fenntarthatóság követelményével**, a fenntartható fejlesztési célok természeti erőforrásokra való alapozásával. A „**Globális Partnerség a hatékony fejlesztési együttműködésért**” folyamattal kapcsolatban a résztvevők üdvözltek, hogy a hagyományos Észak-Dél együttműködés mellett egyre nagyobb szerepet kap a fejlődő országok közötti, **Dél-Dél összefogás**, illetve a **háromoldalú fejlesztési kooperációk** is egyre elterjedtebbek. A Globális Partnerség társelnöke beszámolójában kitért arra, hogy a Busanban elfogadott elvek megvalósítását és a fejlesztéshatékonyági párbeszéd előmozdítását kívánja ösztönözni. A **fejlesztésfinanszírozással** kapcsolatban a DAC tagországok egy csoportja kitart a 0,7% hivatalos fejlesztési támogatás/bruttó nemzeti jövedelem ráfordítási cél mellett, a DAC leköszönő elnöke azonban ezt egyre kevésbé látja megvalósíthatónak. Egyetértés volt abban, hogy a **pénzmozgások mérését ki kell terjeszteni** és az ehhez kapcsolódó mérési módszerek kidolgozásában a DAC vezető szerepet vállalhat. Az ülés lezárásaként a résztvevők **közleményt adtak ki**, amelyben rögzítik az ENSZ keretében zajló 2015 utáni időszakra szóló fejlesztési folyamat támogatását; kötelezettséget vállalnak az ehhez kapcsolódó egységes célrendszer kidolgozására; valamint ösztönzik a globális partnerség keretében zajló együttműködést. Az ülés margóján megjegyzendő, hogy a **DAC bővíteni kívánja tagságát**, így a megfigyelői státusszal rendelkező országokat – köztük Magyarországot is – a belépésre biztatja. Valamennyi megfigyelő ország fontosnak tartja a csatlakozást, azonban pénzügyi és humán erőforrás kapacitásaik egyelőre nem teszik lehetővé a tagságból eredő kötelezettségek teljesítését.

Az oktatás ma 2013 – Az OECD perspektíva

Jelen gazdasági helyzetben alapvető a jól képzett, széleskörű tudással rendelkező munkaerő. Ehhez rendkívül fontos egy **olyan hatékony oktatási rendszer** megléte, **mely a kora gyermekkortól a felnőtté válásig, és azon túl is, egyenlő lehetőségeket kínálva, folyamatosan rendelkezésre áll**. A legújabb kutatások alátámasztják, hogy az oktatás egy életre szól, és nem határolható be egy iskolaszoba négy fala közé. Azok a diákok, akik részt vettek az iskola előtti, és melletti programokban jobban teljesítenek 15 éves korukban, mint azon társaik, akik ezt nem tették meg. Természetesen e különbség nagyobb azon rendszereknél, ahol a megfelelő források és hatékonysági tényezők rendelkezésre állnak a kora gyermekori és extrakurrikuláris programokhoz. Mindehhez egy **olyan tanári kar szükséges, amely folyamatosan képes és hajlandó képezni magát, és kiszélesíteni ismeretkörét**. Ennek alapja egy olyan pedagógusi életpálya modell, mely megfelelő keresetet és karrier kilátást biztosít mindenki számára. Az OECD-országok többségében jelenleg **kiemelkedő probléma a pedagógusi pálya vonzóvá tétele**, hogy ténylegesen a legjobb képességű emberek kezében legyen gyermekeink oktatása. Kiemelt kérdéssé vált az **öregedő társadalom által okozott helyzet** is. Az OECD-országokban a nyugdíj korhatára folyamatosan növekszik, és ez egyre nagyobb igényt gerjeszt arra, hogy idősebb korban is képes legyen az ember lépést tartani a technológiai, szervezeti és munkastratégiai változásokkal. Ehhez az oktatási rendszernek biztosítania kell olyan képzéseket is, amelyek idősebb korban is igénybe vehetők, és hasznosítható tudást kínálnak. A szakképzésekhez és a felsőoktatáshoz hasonlóan, az oktatási rendszer mellett, a munkáltatóknak is szerepet kell vállalniuk valamilyen formában. „Az oktatás ma 2013” kiadvány ezen kérdésekre gyűjti össze az OECD által megfogalmazott főbb ajánlásokat, legjobb gyakorlatokat.

2012. november 9.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

OECD-GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ

A Gazdasági Versenyhivatal (GVH) és a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) – a magyar kormány támogatásával – 2005 februárjában oktatási központot hozott létre a kelet-, délkelet- és közép-európai országok versenyhatóságai számára. Az OECD-GVH Budapesti Versenyügyi Regionális Oktatási Központ (ROK) megalakulásakor az alapítók felismerték azt az igényt, hogy az érintett térségbeli fejlődő országok piacgazdaságba történő átmenete alapvetően a verseny által generált gazdasági hatékonyság növelésén és a fogyasztói jólétet elősegítő versenymechanizmusok széleskörű elterjedésén múlik. **Hazánk geopolitikai helyzete és a GVH kiemelt szakmai megítélése ideális központtá teszik a ROK-ot a régió belül, melynek elsődleges célja a versenypolitika, versenyjog és a versenykultúra fejlesztése különböző szakmai programokon keresztül.** 2005 óta a ROK több mint 67 rendezvényt szervezett, megközelítőleg 2000 résztvevővel és 400 OECD, illetve OECD-tagországi szakértő bevonásával. A ROK a tréningprogramok előkészítése során figyelembe veszi a célcsoport országok igényeit, a versenyjogi problémákat általában 2-3 napos foglalkozások keretében gyakorlatias megközelítésben, esettanulmányokkal, példákkal tárgyalja. A ROK által szervezett szemináriumokon való részvétel valamennyi szereplő részére teljes mértékben ingyenes.

A ROK tevékenységének több célcsoportja van. A ROK munkája elsősorban a kelet-európai országok és a balkáni térség országainak versenyhatóságainak képzésére irányul: Albánia, Azerbajdzsán, Bosznia-Hercegovina, Bulgária, Fehéroroszország, Georgia, Horvátország, Kazahsztán, Kirgizisztán, Koszovó, Macedónia, Moldova, Montenegró, az Orosz Föderáció, Örményország, Románia, Szerbia és Ukrajna hatóságai. A Központ továbbá kiemelten foglalkozik az Európai Unió tagállamaiban és a csatlakozásra váró országokban **versenyjoggal foglalkozó bírók** képzésével. A bírói szemináriumokat a ROK az Európai Versenyjogi Bírók Szövetsége közreműködésével és – amennyiben lehetséges – az Európai Bizottság pályázati támogatásával rendezi. A ROK megalakulása óta 11 bírói szemináriumot szervezett, az Európai Unió tagállamaiból érkező közel 500 bíró részére.

Mindezek mellett, a ROK együttműködési fórumot nyújt a 2003-ban életre hívott **Közép-Európai Versenyügyi Kezdeményezés** (CECI) országok versenyhatóságai számára is. A CECI-ben Ausztria, a Cseh Köztársaság, Lengyelország, Szlovákia, Szlovénia, valamint Magyarország versenyhatóságai vesznek részt. Végül, a ROK tevékenységének részét képezi maga a **GVH** is. A ROK a GVH munkatársai számára rendez különféle versenyjogi és versenypolitikai témákban továbbképzéseket, találkozókat a ROK programjaira érkező előadókkal.

A ROK működésében nélkülözhetetlen szerep jut az OECD Versenyügyi Részleg szakmai támogatásának. Az OECD a világ vezető versenyhatóságainak szellemi erőforrásait, legjobb gyakorlatait egyesíti és teszi elérhetővé a célcsoport országok számára. **Az OECD-vel közös központ működtetése nem csak a GVH ismertségéhez járul hozzá, hanem Ma-**

Kontakt: [Dr. Bak László](#)
kabinettfőnök
Elérhetőség: [honlap](#)

A ROK 2013. évi programja

A ROK célhatóságainak vezetői találkozója	január 21.
Európai versenyjogi szeminárium bírók számára: „Versenykorlátozó megállapodások – ügyek, trendek, nyitott kérdések”	február 22-23.
„Versenykorlátozó és diszkriminatív gyakorlatok – árukapcsolás, árdiszkrimináció, hűségkedvezmények” workshop	március 19-21.
„Aktuális antitörzst esetjog és az UCP gyakorlata a tagállamokban” GVH-képzés	április 16-18.
„Komplex összefonódások elemzése és az eljárások” workshop	május 14-16.
„Kartell eljárások – engedékenységi programok, rajtaütések és közbeszerzési ügyek” kihelyezett workshop Horvátországban	június 11-13.
A ROK és az orosz versenyhatóság közös versenyjogi szemináriuma Oroszországban	október 1-3.
Európai versenyjogi szeminárium bírók számára	november 15-16.
„A szellemi tulajdonjogok és a versenyjog” szeminárium	december 10-12.

gyarország számára is előnyös. Az ország a ROK tevékenységén keresztül olyan fejlődő piacokra fordít erőforrást, melyek hozzájárulnak Magyarország térségbeli gazdasági és diplomáciai kapcsolatainak erősítéséhez és elősegítik a kibontakozóban lévő regionális piacgazdaságok európai gazdasági körforgásba történő integrációját is.

MENA-OECD irányító testületi ülés

2012. november 22.

Kontakt: [Borza Emese](#)

Az OECD 2005-ben elindított „MENA-OECD Initiative on Governance and Investment for Development” programjának magas-szintű – mind a 19 MENA országot és 34 OECD országot magába foglaló – irányító testületi ülésére 2010 óta, az arab tavasz eseményeit követően először került sor 2012. november 21-én. A bevezető szekcióban az előadók méltatták a kezdeményezés sikerességét, mely elsősorban abban áll, hogy **az OECD által nyújtott szakmai tapasztalat-megosztás és információcsere igazodik az észak-afrikai és közel-keleti térség országai által megfogalmazott igényekhez.** A 2010-2012. közötti időszakban a kezdeményezés jelentős előrelépést tudott felmutatni, minthogy sikeresen teljesítette a felállított célkitűzéseket, valamint a térségben zajló politikai események következtében életre hívott elvárásokat. **A MENA országokban a reformok megvalósítása iránti igény az arab tavasz óta folyamatosan jelen van, és elsősorban a közösen elért és fenntartható fejlesztésre, a közigazgatás nagyobb mértékű átláthatóságának megvalósítására és a munkahelyteremtésre irányul.** Az előadók kifejtették, hogy a civil társadalom aktivizálódásának eredményeként a kormányzatoktól azt várják el, hogy működésük legyen transzparenssebb, elszámoltathatóbb, legyen lehetőség a nagyobb mértékű részvételre és a társadalmi fejlesztés kapjon hangsúlyosabb szerepet.

Az OECD kiemelte, hogy a térség különös fontossággal bír a szervezet munkájában, ezért a MENA-OECD kezdeményezés más multilaterális programokat is aktívan támogat, így a

Deauville Partnership kormányzási pillérét, valamint az Open Government Partnership kezdeményezést, melynek kapcsán az OECD a térség országainak nyújt segítséget a társulás csatlakozási követelményeinek teljesítéséhez. **A MENA-OECD kezdeményezés egyik alappillére a Befektetési Program, mely a befektetési környezet javítását hivatott elősegíteni,** hangsúlyt helyezve a vállalkozásokat érintő jogi kockázatok mérsékelésére, a kereskedelmi választott bírósághoz való hozzáférésre, valamint az oktatáshoz és a kereskedelemhez kötődő garanciák kialakítására. A Befektetési Programhoz kapcsolódik a női vállalkozókat támogató szakpolitikák erőteljes ösztönzése, lévén, hogy a térségben a fizetéssel járó állások mindössze 27%-át töltik be nők beosztotti vagy vezetői szinteken, ami rendkívül alacsony más, hasonló fejlettségi szintű országokkal való összehasonlításban. **A kezdeményezés másik pillére a Kormányzási Program, melynek alapvető célja, hogy elősegítse a térségben a nyitott és átlátható kormányzatok felállítását;** a korrupció ellenes intézkedések közigazgatásba történő integrálását, a közigazgatás feddhetetlenségének kialakítását; valamint a szabályozási reform ösztönzését, a tiszta jogszabályi környezet és a jó szabályozás elterjesztését.

A Kormányzási Program keretében számos szemináriumot, workshopot, konzultációt és tanulmányutat szerveztek. Az eredmények között szerepel, hogy egyre nagyobb igény mutatkozik a régió országai irányából a kormányzati kérdéseket érintő tematikus felülvizsgálatok, áttekintések készíttetésére. Két év alatt hat ország számára készült tanulmány a szabályozási rendszer és a közsféra feddhetetlenségének felülvizsgálata témakörében. Fontos előrelépésnek könyvelhető el a „**Szabályozás minősége a MENA térségben**” című összefoglaló jelentés publikálása, melynek külön jelentősége, hogy illeszkedik az OECD szabályozásról és kormányzásról szóló ajánlása keretrendszerébe. Az ülésen röviden bemutatták az olaszországi Casertában lévő oktatási központ (MENA-OECD Training Centre of Caserta) működését, melynek célja a tisztviselők képzése, a jó kormányzati gyakorlatok átadása, a hatékonyság növelése a szakpolitikák közötti párbeszéd elősegítése révén. Jelenleg két nagyobb projektjük fut, egyrészt e-learning módszerrel nyújtanak képzéseket közbeszerzési területen, másrészt a KKV szektorról tartanak tréningeket köztisztviselőknek. A jó kormányzás növekedésre és munkahelyteremtésre gyakorolt hatása tekintetében a résztvevők egyetértettek abban, hogy a kormányzat elsősorban megfelelő, stabil és nem túl bonyolult szabályozással tud hozzájárulni e célok eléréséhez. A KKV-k teljesítményére alapvetően hat az adminisztratív szabályozás minősége, egyszerűsége, könnyű alkalmazhatósága. A végrehajtott reformintézkedésekhez kapcsolódóan többen kiemelték az elektronikus közbeszerzési rendszer kialakításának szükségességét, melynek segítségével az erőforrások hatékonyabb felhasználása válik lehetővé. **A Kormányzási Program jövőbeni munkaprogramját illetően a szemináriumok és workshopok témáját továbbra is a MENA térség országai határozzák meg: az előzetes igényfelmérés alapján sor kerül a költségvetési hatékonyság, a túlzott bürokrácia csökkentése, a nemek közötti egyenlőség előmozdítása, valamint a területfejlesztés kérdéskörének feldolgozására.** A közeljövőben elindítják a „MENA Governments at a Glance” projektet is.

2012. évi Fejlesztési Együttműködési Jelentés

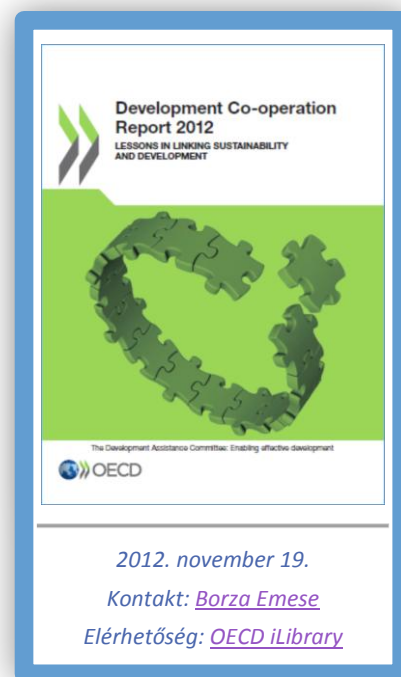
Az OECD Fejlesztéstámogatási Bizottsága (DAC) a 2012. december 4-5-i londoni magas-szintű találkozáján mutatta be a 2012. évi Fejlesztési Együttműködési Jelentését, mely ezúttal a **fenntarthatóság és fejlesztés közötti kapcsolatra fókuszál, kiemelt helyen kezelve a méltányosság, a jó kormányzás és az inkluzív növekedés kérdését**. A kiadvány a 2012. évi RIO+20 Konferencia meglátásaira is alapozva összegzi, hogy bár a világ GDP-je folyamatos ütemben nő, **a fejlett és a fejlődő országok között fennálló különbségek is egyre nagyobbak, így a szegénység felszámolása továbbra is elsőszámú feladat**, és a piacorientált megközelítést fel kell, hogy váltsa az emberközpontú szemlélet. A fejlesztéspolitikát és erőforrás-biztonságot jelentős mértékben megváltoztatja azonban a természeti erőforrások volumenének erőteljes csökkenése és szűkös volta, ezért **a környezeti kérdéseket valamennyi szektorális szakpolitika és program részévé kell tenni**.

Főbb nemzetközi adatok

Bár a környezeti fenntarthatósággal kapcsolatos kétoldalú támogatások mértéke mintegy megháromszorozódott az elmúlt évtized során, a hivatalos fejlesztési támogatások (Official Development Assistance, ODA) egymagukban nem képesek a fenntartható fejlesztés által támasztott kihívásoknak megfelelni. A Jelentés kitér arra, hogy **a DAC tagországok által nyújtott ODA mértéke 2000 és 2011 között 63%-kal emelkedett**, 2011-ben meghaladta a 133 milliárd USD összeget. **Azonban hozzá kell tenni, hogy a nettó ODA mértéke 2011-ben 2,7%-kal csökkent a 2010. évhez képest**. A Jelentés megjegyzi, hogy **1997 óta először csökkent reálértékben az ODA mértéke**, amely eddig minden évben konstans emelkedést mutatott. A csökkenés hátterében a támogatást nyújtó országokban bevezetett költségvetési megszorítási intézkedések állnak. Ugyanakkor a jelentés kiemeli, hogy a nem-ODA alapú fejlesztési finanszírozás egyre inkább előtérbe kerül, hiszen 2009 óta növekvő mértékű támogatás érkezik a magánszektorból.

Hazai fejlesztéstámogatási adatok

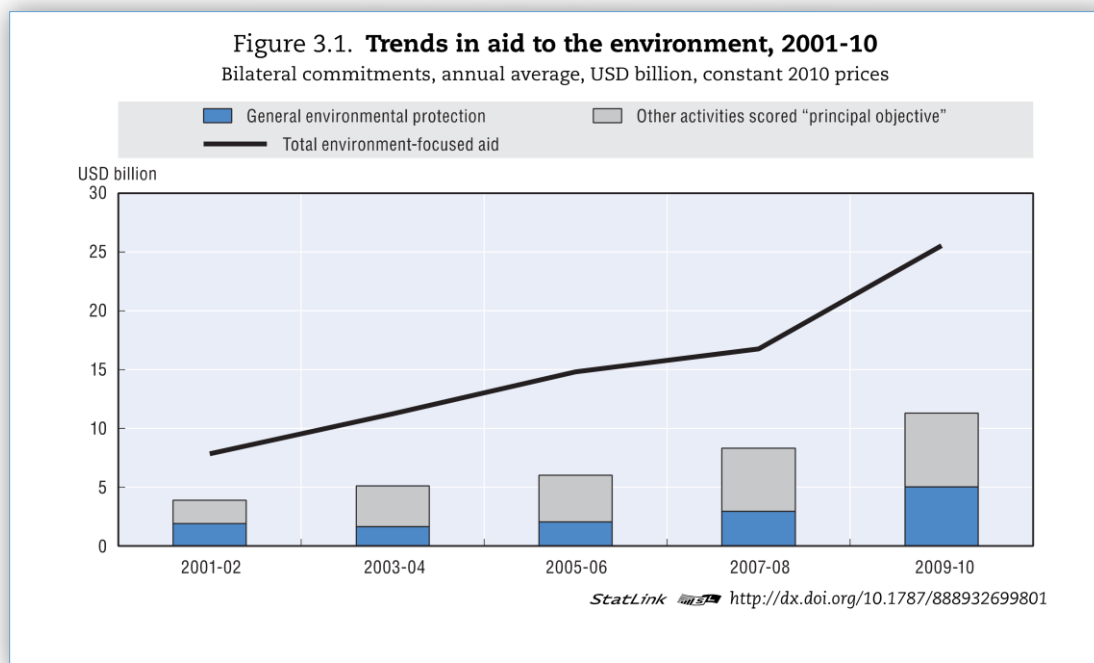
A Jelentés röviden bemutatja a 11 nem-DAC ország fejlesztéstámogatási adatait is. Így **Magyarország esetében elmondható, hogy 2010-ben a nettó ODA mértéke 114 millió USD-t tett ki**, amely a 2009-es 117 millió USD-hoz képest 2,2%-os visszaesést jelent valós értéken számolva. Az ODA/GNI arány 0,10%-ról 0,09%-ra esett vissza, a bruttó nemzeti jövedelem 2010. évben tapasztalt növekedésére visszavezethetően. **A magyar ODA 75%-a multilaterális támogatás formájában jelentkezik** elsősorban az EU, másodsorban az ENSZ és végül a Világbank felé irányulva.

2012. november 19.

Kontakt: [Borza Emese](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Fórum a zöld növekedésről és fenntartható fejlesztésről

(Fotó: OECD)

2012. november 23.

Kontakt: [Borza Emese](#)

A fórum anyagai: OECD.org

A zöld növekedésről és fenntartható fejlesztésről rendezett Fórum az OECD új, horizontális projektjei sorába illeszkedő kezdeményezés. A projekt három eseményből áll, melynek első találkozója – 2012. november 23-án – a „**Természeti erőforrások hatékony és fenntartható használata: szakpolitikai eszközök és a társadalmi elfogadottság**” téma köré épült. A Fórum elsősorban a fejlődő országok lehetőségeire fókuszált a zöld növekedés és fenntartható fejlődés terén, s minthogy ezen országok GDP-jének egynegyede a természeti erőforrásokból származik az ezekkel való gazdálkodás a gazdasági döntéshozatalban különösen nagy jelentőséggel bír. A globális szintű együttműködés stratégiai szükségessége – a feltörekvő országok világgazdaságban elfoglalt súlya és környezetre gyakorolt nyomása miatt – arra ösztönzi az OECD-t, hogy kiterjessze a párbeszédet a nem-tagországok és egyéb érdekelt felek irányába is, ezzel is erősítve a 2012-ben kidolgozott Fejlesztési Stratégiában (OECD Development Strategy) szereplő célok megvalósítását. A fejlődő országokat a klímaváltozás következményei erőteljesebben érintik, az energia, élelmiszer és víz szűkösség súlyosabb gazdasági, társadalmi és ökológiai kihatást jelentenek, ezért a zöld növekedési stratégiák bevezetése csökkenti a környezeti kockázatokkal szembeni sebezhetőséget és biztonságosabb megélhetést nyújt. Az OECD azt az álláspontot képviseli, hogy **a zöld növekedés egyben jó fejlesztést is jelent.**

A konferencia azon alapvetés köré épült, hogy a zöld növekedésre mindenképpen szükség van, minthogy a növekedés erodálja a természeti erőforrásokat. Az OECD 2050-ig szóló körképe (OECD Environmental Outlook 2012) szerint 2050-re a világ energiaigénye mintegy 80%-kal nő, és a növekedés jelentős része feltörekvő országokból származik majd. A növekvő energiaigény 85%-a továbbra is fosszilis alapú marad, a vízigény körülbelül 55%-kal emelkedik. Évente átlagosan 62 Gt terméket állítunk elő, illetve termelünk ki, mely tevékenységek hozadékeként 42 Gt üvegházhatást okozó gáz kerül az atmoszférába, 22 Mt víz szennyeződik és 12 Gt hulladék keletkezik. Valamennyi kitermelés hulladékképződéssel jár, melynek csak kis része hasznosítható újra. Mindez már rövidtávon sem fenntartható, így **az OECD a fenntartható anyaggazdálkodásra való áttérést elengedhetetlennek tartja.** Kiemelt kérdés **az erőforrás termelékenysége** is, ami **a környezeti terhelés csökkentése mellett hozzájárul a gazdasági növekedéshez.** Az erőforrás termelékenysége előmozdítása folyamatos innovációt, technológiafejlesztést igényel. Fő célja a nettó előnyök optimalizálása a megújuló és nem megújuló erőforrásokkal való megfelelő ellátottság biztosításán; a környezeti hatások menedzselésén; a természeti erőforrások erodálásának és kimerülésének megakadályozásán, valamint a nem értékesíthető környezeti szolgáltatások fenntartásán keresztül.

A Nemzetközi Energiaügynökség elemzése szerint (World Energy Outlook 2012) **a világ energiarendszere átalakulóban van,** minthogy az energiahatékonyság egyre nagyobb figyelmet kap. **Ugyanakkor a fenntartható energiahasználat még nem terjedt el széles körben:** ugyan néhány ország lemondott az atomenergiáról; a szénmonoxid-kibocsátás azonban rekordszintet ér el és az energia-előállítás továbbra is hatalmas vízmennyiséget igényel. Amennyiben sikerül gazdaságilag megvalósítható, hatékonyság növelést célzó intézkedéseket bevezetni, úgy a teljes energiaigény megfelelezhető lenne 2035-re; ennek következtében csökkenne az energia ára, illetve nagymértékben mérséklődne a helyi szennyezés. A Fórumon utaltak az energiahasználatról készült Gallup-felmérésre is, mely szerint **a szubjektív jólét szintje és az energiafogyasztás nem korrelál egymással,** mivel a növekvő energiahasználat nem növeli automatikusan a jólét érzését.

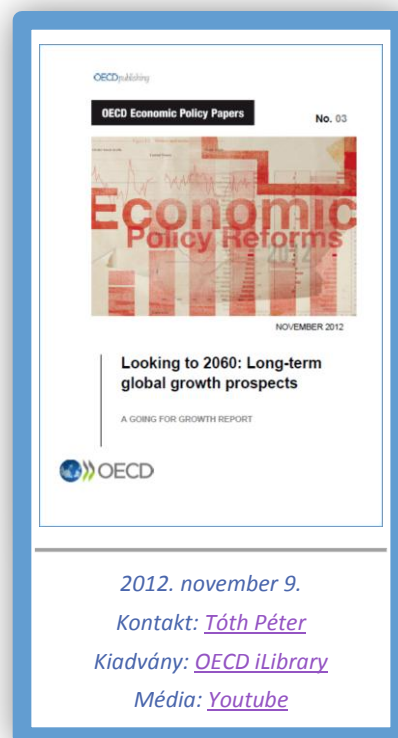
A környezetgazdasági elszámolási rendszer (System of Economic Environmental Accounting) bevezetése szintén a fenntarthatóság irányába mutat, és a gazdasági és környezeti adatok összehasonlíthatóságát, együttes kezelését teszi lehetővé. A rendszer keretei elkészültek, az adatokkal való feltöltéshez azonban sokrétű információhalmazra van szükség. A kormányzatok szerepe ezúttal is meghatározó, ugyanis **a döntéshozatali rendszerbe be kell építeni a környezeti szempontokat is;** illetve **a szabályozási aspektust is erősíteni kell,** e kérdés pedig a jó kormányzás meglétét is feltételezi. Az OECD mellett a Világbank is ösztönzi az értékelési rendszerek kiépítésének szükségességét. **A természeti tőke elszámolás koncepciója (Natural Capital Accounting) a GDP-nél többet mutat,** mivel a GDP javarészt a megtermelt tőkét tartalmazza, de nem tér ki arra a veszteségre, melyet a környezetrombolás okoz, illetve arra a nyereségre, melyet az élő ökoszisztéma nyújt. A Világbank szerint a természeti tőke elszámolás átgondoltabb és megalapozottabb döntéshozatalt eredményez. Kialakítása szintén rendkívül részletes statisztikai adatgyűjtést igényel, a rendelkezésre álló természeti tőke mennyiségének csökkenésével azonban mindinkább fontossá válik.

Kitekintés 2060-ig: hosszú távú növekedési kilátások

A jövő gazdaságpolitikai kihívásai, illetve a globális GDP reallokációja természetének és mértékének jobb megértése érdekében az OECD közép- és **hosszú távú** **szenáriók** elemzésére alkalmazható modellt készített, melynek első, 34 tag- és 8 további országra vonatkozó eredményeit foglalja össze a most megjelent kötet. Az **50 éves kitekintést** kínáló modell a technológiai fejlődés, a demográfiai folyamatok, a költségvetési alkalmazkodás és a folyófinanszírozási mérleg egyensúlytalanságai mellett a strukturális politikák szerepét is figyelembe veszi.

A számítások szerint a jelenleg is tartó válság leküzdése után a **globális GDP-növekedés üteme 3% körül alakulhat a következő fél évszázadban**, amelyben egyre meghatározóbb lesz a fejlődő országok súlya. Bár a fejlődő és a fejlett országok közötti növekedési ütem-különbség az elmúlt évtizedre jellemző 7% után a 2020-as évekre 5%-ra, majd az évszázad közepére ennek felére mérséklődik, India és Kína együttes gazdasága 2025-re meghaladhatja a G7-ek súlyát. Ennek ellenére, továbbra is **jelentősek maradnak az életszínvonal-különbségek** a vizsgált időszakban. A fejlett országok előnyét az egy főre jutó GDP tekintetében a fejlettebb technológiai szint, valamint a tőkeintenzitás, a humántőke és -képességszint magasabb foka magyarázza. A fejlődő országok növekedési többletének hátterében ugyanakkor a globális kereskedelem erősödése és irányainak megváltozása, a globális értékláncok kialakulása, illetve a működőtőke-beáramlás által is elősegített technológia-transzfer áll, de ezen országokban is fokozatosan növelni kell majd a belső tényezők szerepét. A jövőben a növekedés gyorsításához és fenntarthatóvá **tételéhez az oktatás és a termelékenység erősítése a kulcs, ami világszerte a gazdaságpolitikai prioritások módosítását igényli.** A fokozatos, de **ambiciózus fiskális kiigazítás és a strukturális reformok képesek** lehetnek egyszerre, érzékelhető mértékben – az alapszenárióhoz képest átlagosan akár 16%-kal – **emelni az életszínvonalat**, illetve **mérsékelni a kockázatokat** és globális egyensúlytalanságokat. A reformok elmaradása esetén ugyanakkor ismét felerősödhetnek a globális egyensúlytalanságok – 2030-ra akár ismét elérve a mostani válság kirobbanásakor mért szintjüket –, ami a magas adósságszintekkel és az ezek miatt növekvő kamatszinttel együtt hosszú távon is alááshatja a növekedési lehetőségeket.

A **Magyarországra vonatkozó előrejelzés éves 2%-os trend-növekedési ütemet vetít előre a vizsgált időszakra.** Ez nem kiugróan rossz kilátás szűkebb térségünkhöz viszonyítva és – különösen a 2020-as években – **elméletileg lehetővé tenné az Eurózára országaihoz történő felzárkózást.** A **konvergencia ugyanakkor igen lassú**, és a demográfiai folyamatok a 2030-as évektől további komoly fékezőhatást váltanak ki. Az elmúlt évtizedben a magyar GDP-növekedés több mint háromnegyede ([ábra B panel](#)) a termelési tényezők mennyiségének növeléséből, vagy a képzettségi szint emelkedéséből fakadt, az OECD szerint pedig a **legnagyobb lemaradásunk a többlettermelési területén van**, így ennek (pl. szervezeti és technológiai innováción keresztül elérhető) **javítása lehet a legjárhatóbb út** az egy főre jutó GDP emelése érdekében. Az OECD szerint **hazánk** azon országok közé tartozik, melyek ambiciózus reformok esetén **jelentősen képes lehet gyorsítani** hosszú távú növekedését és így a felzárkózás ütemét. Bár a demográfiai folyamatok becsült hatása Magyarország esetén a legsúlyosabbak közé tartozik, a már elfogadott (de még nem érvényesülő) intézkedések már **megállították** az aktívak előre jelzett számának csökkenését. Ez még azzal együtt is biztató, hogy a munkaerő-piaci aktivitás ezzel együtt is a legalacsonyabbak között maradna az OECD-országok körében.

2012. november 9.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Média: [Youtube](#)

% , éves átlag, 2005-ös USD PPP		A GDP előrejelzett trend-növekedési üteme			
		1995-2011	2011-2030	2030-2060	2011-2060
Magyarország		2,4	2,5	1,7	2
Csehország		3,2	2,7	1,8	2,1
Szlovákia		4,5	2,9	1,4	2
Lengyelország		4,3	2,6	1	1,6
súlyozatlan átlag	Eurózára 15	2,6	1,9	1,5	1,7
	OECD 34	2,8	2,3	1,7	2
	OECD 34+8	3,1	2,8	1,9	2,2

Looking To 2060: Long-Term Global Growth Prospects, OECD Economic Policy Papers No. 3, Table A.1 (részlet)

Egészségügyi körkép: Európa 2012

A páros években megjelenő, az Európai Bizottsággal közösen készített kötet az EU 27 országának és az EFTA további 5 tagjának – zömében 2010-es – adatait tartalmazza.

Főbb nemzetközi megállapítások

Az egészségi állapot javult, a polgárok várható élettartama, és egészségben eltöltött éveinek száma érdemben emelkedett, de továbbra is jelentősek a különbségek. A javulásban kiemelt az életkörülmények és az életmódbeli döntések szerepe, de marginális hatásuk fokozatosan gyengül. **Bár a dohányzás, alkoholfogyasztás esetében számottevő javulást sikerült elérni, így is jelentős romboló tényezők maradtak és több új kockázati faktor jelent meg: elhízás, nem megfelelő táplálkozás, mozgásszegény életmód és a krónikus betegségek** (pl. cukorbetegség, asztma, demencia), melyek a társadalom egyre szélesebb rétegeit érintik. A legtöbb országban növekszik az orvosok és nővérek száma, és javul az ellátás minősége is, de a kapacitások így is elmaradnak az igényektől és az olló hosszú távon tovább nyílik. **A válság hatására megtorpant az egészségügyi kiadások növekvő trendje, sőt néhol reálértékben csökkent is az e célra fordított források mértéke.** Ezen belül **emelkedett a magánkiadások relatív súlya, csökkentek az ágazati bérek és/vagy létszám, illetve a kórházi kiadások.** Ez egyelőre nem járt az egészségi mutatók romlásával, de az ellátás minőségének, elérhetősége gyengülésének hatása általában érdemi kiséssel jelentkezik.

Hazánkra vonatkozó adatok

Hazánkban a születéskor várható élettartam a férfiak és nők esetében 5, illetve 3 évvel marad el az EU27-ek átlagától, és a visegrádi országok között is a leggyengébb. Elmaradásunk mindkét nem esetében az egészséges életek számának alacsony voltát tükrözi, ráadásul ez a mutató mind a gazdasági fejlettségünk szintje, mind az egészségügyre fordított kiadások tükrében is rosszabb a nemzetközi trendnél. **A hazai mortalitási mutatók, az átlagosnál kissé erőteljesebb javulás ellenére is kiemelkedően rosszak.** A vezető halálokok közül az isémiás szívbetegségek terén nem sikerült érdemben javítani a mutatót, a rákkal kapcsolatos elhalálozási mutatók pedig a férfiak és nők tekintetében is a legrosszabbak a vizsgált 32 ország közül, főképp a tüdőrákhoz köthetően. A bemutatott fertőző betegségek (klamídia, szamárköhögés, hepatitis B, HIV) hazai mutatói kifejezetten alacsonyak, messze jobbák az európai országok zöménél, a felnőttkori cukorbetegség előfordulása átlagos gyakoriságú, az asztma és a COPD tekintetében ugyanakkor igen magasak a magyar értékek. A fő kockázati faktorok közül, a viszonylag jelentős javulás ellenére átlag feletti a rendszeresen dohányzók, illetve alkoholt fogyasztók aránya, az elhízottak aránya pedig a legmagasabb Európában. **A zöldség- és gyümölcsfogyasztási indikátorok európai összevetésben gyengék, a gyermekek fizikai aktivitásával kapcsolatos mutatók ugyanakkor átlagnál jobbák. Az egészségügyi rendszer erőforrásait illetően, az 1000 főre jutó orvosok, illetve az egészségügyi dolgozók aránya is átlag alatti,** és az orvosoké a két évvel ezelőtti kiadvány adataihoz képest még csökkent is, miközben az országok többségében az egészségügyi dolgozók száma érdemben emelkedett. Az egészségügy teljesítménymutatói kapcsán kiemelhető, hogy **az európai országok közül messze Magyarországon volt a legmagasabb az orvoslátogatások száma,** az átlag közel kétszerese, amely az alacsony ágazati létszám miatt az ellátórendszer még magasabb relatív terhelését jelzi. Az 1000 főre jutó kórházi ágyak száma 2010-ben még mindig átlag feletti (Ausztria és Németország mögött a harmadik legmagasabb) volt, míg a kórházban tartózkodás átlagos hossza érdemben rövidebb, mint az átlag. A kiadványban szereplő gyógyszerkészítmények közül az antibiotikumok és antidepresszánsok hazai fogyasztása jóval alacsonyabb, mint az európai átlag. A ráksűrési mutatók átlag alattiak, de javuló tendenciát mutatnak, kiemelkedően jók ugyanakkor az oltási mutatók (kivéve az influenza). A kezelés nélkül maradó egészségügyi szükségletek szintje nagyjából közepes, de a legalacsonyabb jövedelmi kvintilis hozzáférése korlátozottabb. **A vásárlóerő-paritáson számított egészségügyi kiadások hazánkban jelentősen elmaradnak az átlagtól,** és bár ez összefügg a hazai össztermék átlag alatti szintjével is, a GDP arányos mutató 1,2%-ponttal alacsonyabb Magyarországon, mint az európai átlag (de a szlovák szintnél is érdemben kevesebb), és ennek is csupán 65%-a közkiadás, szemben az átlagos 73%-kal. Az egészségügyi eszközökre és gyógyszerekre fordított kiadások aránya hazánkban Bulgáriával és Szlovákiával holtversenyben a legmagasabb, 37%, szemben az átlagos 23%-kal, de a gyógyszerkiadások alig háromnegyedét finanszírozzák közösségi források, mely igen alacsony arány Európában.

A nemek közti szakadék betemetése – kiadvány és konferencia

Az OECD „Nemek Közti Egyenlőség Kezdeményezése” (GI, Gender Initiative) és az ennek keretében most megjelent kiadvány az oktatás, a foglalkoztatás és a vállalkozások területén kíván segítséget nyújtani a tagországok kormányai számára, a nemek közti egyenlőtlenségek bemutatásával és az ezek mérséklését célzó ajánlásokkal. A december közepén tartott egynapos fórum is e területeket járta körül. A fórumon a résztvevők a nemek közti egyenlőség gazdasági hatásairól, a nemi sztereotípiák szerepéről és kezelhetőségéről folytattak eszmecsere, kitérve arra is, hogy mindez hogyan jelenik meg az üzleti szférában.

A nemek közti egyenlőtlenségek csökkentése nem csupán igazságossági vagy társadalmi, hanem kifejezetten gazdasági kérdés is. Az elmúlt 50 év gazdasági fejlődésének mintegy fele az oktatás elérhetővé válásából fakadt és ez kínál lehetőséget a nők foglalkoztatottságának és termelékenységének javítására is. Emellett erősödik az innováció és a versenyképességi potenciál, amely fontos komponens, hogy a jövő növekedése erős, fenntartható és kiegyensúlyozott legyen. **A nők munkaerőpiaci szerepvállalásának és eredményeinek javítása által szélesedik az adófizető réteg, erősödik a szociális ellátórendszer helyzete, illetve a társadalmak előregeredése által felvetett problémák is mérséklődnek.** A kérdés hazai relevanciáját jól [illusztrálja](#), hogy a demográfiai folyamatok miatt a rendelkezésre álló munkaerő a következő 10 évben közel tizedével csökken Magyarországon, ha nem sikerül a nők munkaerőpiaci szerepvállalását erősíteni.

Az oktatás területén mennyiségi értelemben az OECD országok többségében már nagyobb részt megvalósult a nemek egyenlősége, sőt számos országban a felsőoktatásban tanuló nők száma meg is haladja a férfiakét, ráadásul átlagosan jobb eredménnyel is végeznek a nők. **Ugyanakkor tudományterületekre lebontva jelentős eltérések mutatkoznak,** mind a képzést, mind a későbbi életutat tekintve. Számos, jobb elhelyezkedési lehetőséget kínáló területen (különösen a technikai, természettudományos és mérnöki pályákon) jelentős a férfiak fölénye. A szeparációt nagyrészt természetes, illetve tanult attitűdök és sztereotípiák vezérik, ugyanakkor ez a folyamat korlátozza az innovációt és a nők jövőbeni jövedelmi szintjére is káros hatást gyakorol. A jelenlegre adható válaszok közül kiemelendők a nők (természet)tudományos pályaválasztását ösztönző programok, az iskolák biztonságossá tétele, valamint a tananyag átalakítása oly módon, hogy kerülje a sztereotipizálást, a tanári kar nemi egyensúlytalanságának mérséklése, illetve a tudományos területen dolgozó női példaképek erősítése.

Az utóbbi évtizedekben az OECD-országokban a nők nagyobb számban léptek a munkaerőpiacra és átlagosan tovább dolgoztak, mint a férfiak, ráadásul az utóbbi években már ugyanolyan, vagy magasabb képesítéssel is rendelkeznek. Ennek ellenére nagyobb eséllyel kerülnek alacsonyan fizetett pozíciókba és szektorokba, illetve ideiglenes alkalmazásba; kevesebb órát dolgoznak és az előmeneteli esélyeik is rosszabbak. A diszkrimináció csökkentésére a nőkkel kapcsolatos sztereotípiák visszaszorítása, illetve az előmeneteli célszámok bevezetése ajánlható. A gyermek- és idősgondozási kötelezettségek – illetve az ilyen ellátást nyújtó intézmények elérhetősége, minősége és költsége – igen fontos szempont a nők munkaerőpiaci aktivitása szempontjából, csakúgy, mint az adórendszer, ahol el kell kerülni, hogy a második keresők effektív terhelése magasabb legyen. A rugalmas munkavállalási lehetőségekkel gyakrabban élnek a nők, mint a férfiak, így érdemes megfontolni, hogy például a gyermek után járó szabadság vagy gondozási időkedvezmény egy részéhez csak az apák juthatnak hozzá, így erősítve az egyenlőséget. A vállalkozások a gazdasági fejlődés fontos forrásai, ugyanakkor esetenként a vállalkozási tevékenységet gátló tényezők erősebbek a nők szempontjából; valamint a kulturális normák, az eltérő munkaerőpiaci és a finanszírozási lehetőségek egyenlőtlensége is lényeges többletakadályt jelent.

A vállalkozástámogatási programoknál érdemes az indulás mellett a növekedést, illetve a high-tech szektorokban történő szerepvállalást kiemelten is ösztönözni, mert ez arányaiban nagyobb segítséget jelentene a női vállalkozók számára, hogy növeljék vállalkozásaik teljesítményét és termelékenységét. A fentieken túl **javítani kell a nemekre lebontott adatok elérhetőségét és minőségét, a nemi egyenlőséggel foglalkozó kormányzati szervek „láthatóságát” és befolyását,** valamint biztosítani kell a diszkriminációt tiltó szabályzások hatékonyságát és alkalmazását.

OECD Compendium
of Productivity Indicators
2012

OECD

2012. december 19.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

OECD Termelékenységi Mutatótár 2012

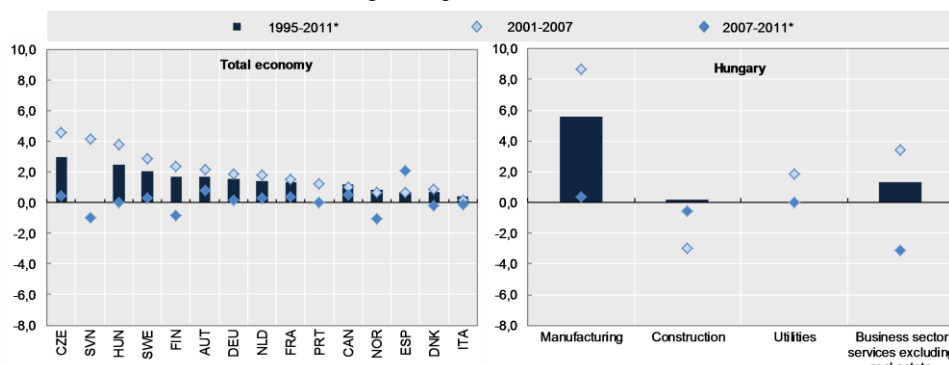
A négy év után ismét megjelenő, számos OECD-adatbázis ([STAN](#), [ULC](#), [termelékenység](#), [szektorbontás](#), [strukturális és vállalkozásdemográfiai indikátorok](#)) kivonatának is tekinthető kiadvány áttekintést nyújt az OECD-országok termelékenységi trendjeinek alakulásáról, az összehasonlítható mutatók számításának legfőbb kérdéseiről és hiányosságairól. A termelékenységi mutatók a termelékenységi tényezők felhasználásának hatékonyságát jelzik, melynek javulása kiemelt növekedési forrás. Ennek összetétele szektorok vagy tényezők (munka, tőke, MFP) szerint fontos információt szolgáltat az országok gazdasági folyamatairól, csakúgy, mint a kötetben szereplő egység-béreköltségek, illetve egyéb versenyképességi mutatók alakulása.

A 2008-ban kirobbant válság után a versenyképesség ismét a gazdaságpolitika legfőbb prioritásai közé emelkedett. A válság hatásainak jobb megítélhetősége érdekében a kötet a legfontosabb mutatókat több időhorizonton is bemutatja. Az 1995-2011 közötti időszak adatai a hosszú távú változások megítélését segítik, míg a 2001-2007 és a 2007-2010/11-es időszakok mutatói segítenek lehatárolni a válság hatásait. **Az egy főre jutó GDP változása elmúlt 15 évben tapasztalható különbségeinek legfontosabb magyarázója a munkatermelékenység (egy munkaóra jutó GDP) eltérő alakulása volt, miközben a munkaerő-felhasználás a legtöbb országban alig változott.** E megál-

lapítás hazánkra is érvényes. Noha a válság előtti konvergencia legfőbb motorja is a munkatermelékenység alakulása volt, az egy főre jutó GDP mai napig tapasztalható jelentős különbségei továbbra is a termelékenység eltérő szintjére vezethetők vissza. Magyarországon az alacsony aktivitás mellett magas a ledolgozott munkaórák száma, így végső soron a munkaerő-felhasználásunk tekintetében közel állunk az OECD átlaghoz. A legtöbb országban a munkatermelékenység javulása nagyobb részt a többlettermelés (MFP) javulásához volt köthető és bár ilyen adatokat a kiadvány nem tartalmaz Magyarországra, feltételezhető, hogy a tendencia nálunk is hasonló lehetett.

Szektorbontásban a termelékenység-javulás legfőbb forrása a feldolgozóipar volt, amely mellett leginkább csak az üzleti szolgáltatások mutatói javultak még. A feldolgozóipar gyors javulása valószínűleg főként a technológia fejlődéséhez kötődik, az üzleti szolgáltatások relatíve szerényebb mutatói pedig a foglalkoztatási szerkezet megváltozását (a szolgáltatások foglalkoztatási expanzióját) tükrözhetik. A mellékelt ábra jobb oldali panelén látható, hogy Magyarországon is hasonló folyamatok játszódtak le, de figyelemre méltó, hogy az építőipar termelékenysége viszonylag jelentős romlást mutatott hazánk esetében 2001-2007 között, vagyis a szektor jelentős hazai expanziójának időszakában (nemzetközi összehasonlításban a legrosszabb a mutató az adott időszakban). **A kötet adatai szerint a cégméret érdemben korrelál a termelékenységgel: a nagyobb cégek valamennyi iparágban és országban termelékenyebbek.** Bár a növekedési különbségeket más tényezők is befolyásolják, az összefüggést jól illusztrálja, hogy a hat kelet-közép-európai OECD-ország közül hazánkban a kisvállalkozások súlya a foglalkoztatásban, miközben az elmúlt évtized átlagos növekedése Magyarországon volt a legalacsonyabb a csoportból. A versenyképesség szempontjából fontos egység-béreköltség mutató (ULC) hazánkban igen gyors emelkedést mutatott az elmúlt 15 évben (a [mutató](#) a 3. legmagasabb az OECD-országok közül). Ez költség alapú versenyképességünk romlását tükrözi, igaz, a tendencia az utóbbi években megállni látszik. A változás az ipart és a szolgáltató szektort is érintette, de az utóbbiban erősebb volt.

Figure 3.1. Growth in labour productivity by sector
Percentage change at annual rate

Notes: * or most recent available.

The non-agricultural business sector, excluding real estate covers mining and quarrying; manufacturing; utilities; construction; and business sector services. The latter cover distributive trade, repair, accommodation, food and transport services; information and telecommunication; financial and insurance; professional, scientific and support activities; arts and entertainment and other repair services.

Sources: OECD Productivity database, OECD STAN Structural Analysis Database, October 2012

Megjegyzés: az [eredeti ábra](#) átdolgozott változata

A közpénzügyek egyensúlyának helyreállítása - 2012

Az OECD Vezető Költségvetési Tisztviselői Hálózata (SBO) 2010-ben készített első ízben áttekintést arról, hogy a tagországok milyen intézkedéseket hoztak a válság miatt a közpénzügyi, költségvetési helyzetük stabilizálására és javítására. Jelen kötet a 2011 decemberében készített újabb felmérés eredményét adja közre és bemutatja, hogy a válaszadó 31 tagország milyen intézkedéseket tett 2011 végéig. A könyv első fejezetében a Titkárság röviden elemzi a tagországok által hozott döntések mélységét és összetételét, továbbá összeveti azokat az OECD által kalkulált – az államadósság GDP 60%-os szintjének eléréséhez szükséges – kiigazítási igénnyel. **Noha 2009-2011 között az OECD-országok költségvetési hiánya a GDP 1,8%-ával csökkent, az átlagos szint 2011-ben még mindig meghaladta a 6%-ot, melynek eredményeképpen az övezet államadóssága 2011-re a GDP 103%-ra kúszott fel.** Az előző áttekintés óta számos ország fogott intenzívebb konszolidációba, így az általános tapasztalható csúszások ellenére is a 2009-15 közti időszakra bejelentett kiigazítás mintegy felét már megvalósították az országok. **Magyarország az OECD-övezet ötödik legnagyobb kiigazítását tervezi 2009-2015 között, amelyből számos országnál többet meg is valósított már.** A mellékelt ábra szerint az OECD által kalkulált kiigazítási szükséglet döntő részét ráadásul le is fedik a 2011 végéig bejelentett intézkedések – szemben az országok többségével. **Átlagosan a kiigazítás mintegy kétharmada a kiadási oldalon jelentkezik** (főként a jóléti, egészségügyi, nyugdíj és infrastrukturális területeken), viszont mivel a válságra válaszul hozott élénkítő lépések zöme is kiadási jellegű volt, az újraelosztás szintje ezzel együtt is a 2007-es érték felett marad a legtöbb országban. **Bevételi oldalon leggyakrabban a fogyasztáshoz kapcsolódó** (kiemelten a dohány és alkohol jövedéki adója, az ÁFA) **és a környezetvédelmi terhek emelkedtek.** A második fejezet országleírásai a költségvetés jelenlegi állapota mellett bemutatják a bejelentett konszolidációs terveket és a kiadáscsökkentő és bevétel-növelő intézkedések részleteit is; ahol lehet a számszerű költségvetési hatásokra is kitérve. Fontos kiemelni, hogy az országokról szóló részek a hivatalos szervek közlésein alapulnak és a bemutatott konszolidációs tervek csak meghatározott időhorizonton belül jelenítik meg a hatásokat, így pl. az egészségügyi vagy nyugdíjreformok hosszú távú parametrikus változásainak hatásait nem tartalmazzák. A harmadik fejezet a regionális-, illetve helyi önkormányzati szintek konszolidációjában játszott szerepével, fontosságával foglalkozik. **A szubnacionális szinteken a teljes államadósság mintegy 15%-a és a hiány 13%-a jelentkezik átlagosan, de a decentralizáltabb országokban ezek 3-4-szerese is előfordul. Noha a közigazgatás alsóbb szintjein is jelentős a kiigazítási igény, mozgásterük gyakran igen szűk,** például az alacsony adózási önállóság, vagy a központi transzferek jelentős szerepe miatt. Ezzel együtt egyre gyakrabban kell részt vállalniuk a nemzeti kiigazításból, akár diszkrecionális lépések, akár hitelfelvételi és deficitszabályokon keresztül. **A szubnacionális kormányzati szintek általában meghatározó szereplők egyes közszolgáltatások vonatkozásában, így az itt végrehajtott kiadáscsökkentések gyakran járnak tovagyrúzó hatásokkal a helyi munkaerőpiacokon** (főként a közbeszerzések beszállítóin keresztül) és nem egyszer korlátozzák a helyi növekedési potenciált a jövőre nézve is (beruházások elmaradása).

Restoring Public Finances,
2012 Update

OECD

2012. november 21.

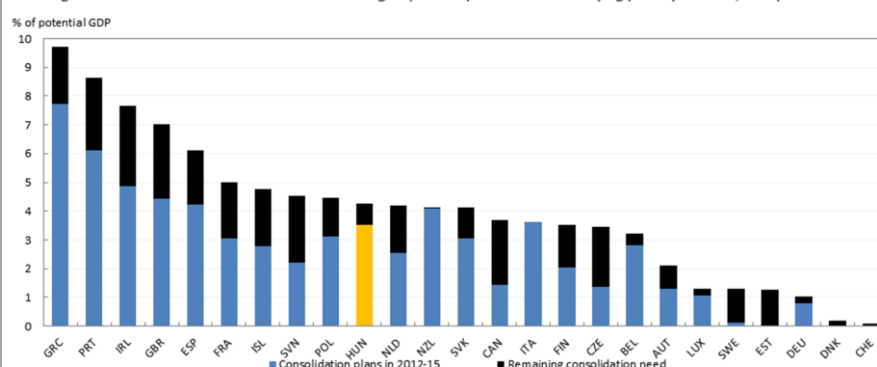
Kontakt: Tóth Péter

Kiadvány: [OECD iLibrary](#)

Elnöki összefoglaló: [OECD iLibrary](#)

Tanulmány: [OECD iLibrary](#)

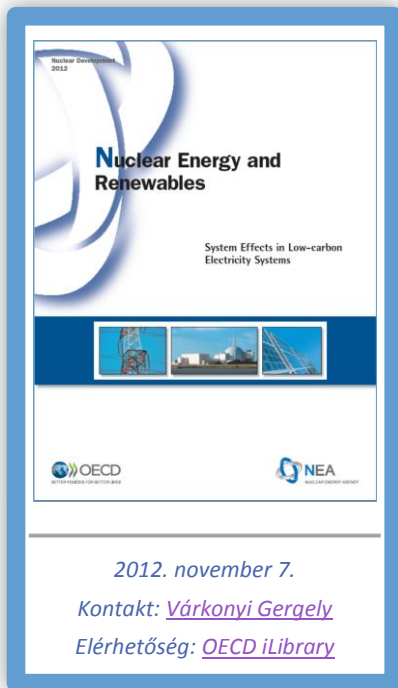
Figure 1.13. Fiscal balances need to be improved more to achieve 60% debt-to-GDP ratios
Following announced consolidation from 2012: remaining required improvement in underlying primary balance, % of potential GDP

Sources: OECD Fiscal Consolidation Survey 2012; OECD (2012) Economic Outlook long-term database, No 91.

Megjegyzés: az eredeti ábra átdolgozott változata

További probléma, hogy a konszolidáció során erősödhet az egyes önkormányzatok közötti egyenlőtlenség is, például a gyakran élesen különböző adóztatási lehetőségek miatt. E kockázatok csökkentése érdekében több ország végez vagy tervez költségvetési decentralizációt célzó reformot.

2012. november 7.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Nukleáris- és Megújuló Energia – Az alacsony-széntartalmú energia rendszerszintű hatásai

A rendszer költségek (üzemeltetés, infrastruktúra, hálózattfenntartás) a villamos energia terén kiemelten fontosak és a megújuló energiatermelés ilyen jellegű költségei jelentősen magasabbak, mint a tüzelőanyag alapú termelésé. Sőt aránytalanul megugranak, minél inkább keverjük a „hagyományos” és megújuló technológiával termelt energiát az infrastruktúrán belül. Mindennek komoly hatásai vannak, egyrészt a fogyasztói árakra nézve, másrészt a villamos energia ellátásbiztonság szempontjából. Egyes elemzések szerint csak a jelenlegi gazdasági helyzetben fellépő csökkentett energia igénynek, valamint a korábbi kedvezőbb gazdasági időszakban fejlesztett többlet kapacitásnak köszönhető, hogy mostanáig még nem voltunk szemtanúi igazi hálózati nyomásoknak vagy akár összeomlásoknak. A terv mindig is az volt, hogy mire a rendelkezésre álló fűtőanyagok elérhetősége már rohamosan csökken a fosszilis fűtőanyag alapú termelés addigra csak biztonsági háttér-termelésévé válik egy túlnyomórészt megújuló és alacsony széntartalmú technológiákra épülő rendszeren belül. Gazdaságilag ez azt jelentené, hogy a fűtőanyag alapú termelés a villamosenergia-piac hosszú távú, flexibilis háttér kapacitását biztosítaná. Ettől az elképzeléstől azonban még távol vagyunk. A nukleáris energia e tekintetben megállja a helyét, azonban a megújuló források esetében még hatalmas lépésekre van szükség ahhoz, hogy akár csak megközelítőleg is pótolni tudják a fosszilis tüzelőanyagok mai használatát. **Egy atomerőműnél** az

indulótőke szükséglet ugyan rendkívül magas, de **a működtetéskor fellépő közvetlen rendszerköltségek olyan alacsonyak, hogy mindenképpen versenyezni tud a „hagyományos” termeléssel.** A megújulók esetében mind a telepítéshez, mind a működtetéshez jelenleg a legtöbb esetben állami szubvenciókra van szükség ahhoz, hogy globálisan megállják a helyüket a villamosenergia-piac versenyében. Ezenkívül a legtöbb megújuló forrás megfelelő alkalmazásához jelentős infrastruktúra átalakításokra, fejlesztésekre, beruházásokra lehet számítani járulékosan. A kiadvány **két fő célt tűz** ki a rendszer költségekkel kapcsolatban: **(1)** tisztességes és átlátható elosztási mechanizmusok létrehozása annak érdekében, hogy biztosítani lehessen egy gazdaságos, fenntartható villamosenergia-piacot; **(2)** olyan új szabályozási keretek létrehozása, melyek a hosszútávú kapacitás és egyensúly rendelkezéseket a lehető legalacsonyabb áron teszik lehetővé. A kiadvány ajánlásokat kínál e két cél elérésének megvalósításához.

2012. november 7.

Kontakt: [Várkonyi Gergely](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Középtávú szénpiaci jelentés 2012

Az elmúlt évtizedben az energia terén globálisan nézve a szén volt a leggyorsabb ütemben növekedő forrás, ezt a 2011. évi adatok is alátámasztják. Míg egyes országokban, illetve régiókban a szén már nem a legolcsóbb energiaforrás, a leggyorsabban fejlődő országokban továbbra is ez a legalacsonyabb költségű. Mindez azt jelenti, hogy **a szénfelhasználás növekedése és igazi jövője az OECD-országokon kívül, főleg Indiában és Kínában prognosztizálható.** 2011-ben Kína a világ széntermelés növekedésének háromnegyedét biztosította, belső felhasználásának mértéke meghaladta a teljes globális szénkereskedelem mértékét, és importja oly mértékben növekedett, hogy Japánt is megelőzve a legnagyobb szénimportőrré vált. India importjának növekedési mértéke akkora volt 2011-ben, hogy hasonló felhasználási igény mellett 2017-re megelőzi Japánt a globális szénimportőr listán. Bár nem várható hosszú távon, hogy az OECD-országokban a szénenergia meghatározó mértékben növekedjen, **az Egyesült Államokban a palagáz kitermelés miatt tapasztalt olcsó gázenergia felváltotta a szenet,** és így az USA a termelt szén nagy részét exportálni tudta, túlkínálatot okozva a piacon. Ennek egyik következménye az volt, hogy **Európában megnőtt a szénfelhasználás az olcsó árak miatt.** A kiadvány a fenti trendeket figyelembe véve készít prognózisokat a következő öt évre nézve. A jelentés két scenáriórt dolgoz ki: az egyik a „szokásos ügymenet”, amelyben az igények és energiamixtúrák a mai szinten mozognak; a másik a „kínai igénycsökkenés”, amelyben

Kína ambiciózus energetikai és környezetvédelmi terveit veszi figyelembe, és amelyek a szénfelhasználás növekedésének konszolidációjával járnának.

Energia és Klímapolitika: A technológiai görbe meghajlítása

A technológiai innováció alapvető szerepet játszik az éghajlatváltozás enyhítésében, mivel hozzájárul a szakpolitikai célok költségei csökkentéséhez. **A mitigációra fordított kiadások volumene jelentős, az innováció mértéke azonban e tetteket erősen befolyásolja.** Az éghajlati kihívás hosszú távú jellege emellett lehetővé teszi az alternatív innovációs utak időközbeni megjelenését is. E könyv az éghajlatváltozás enyhítésére alkalmazott technológiai mintákról és trendekről szolgál új adatokkal; értékeli a találmányok, innovációk meghatározó jegyeit, valamint iránymutatást nyújt az innovációs politikák konstrukciójában. A kötet tartalmazza a fontosabb mitigációs technológiákat, kiter a megújuló energiaforrásokra, a villamosenergia-ágazat jobb égetési hatékonyságára, a szénleválasztásra és tárolásra, a potenciális mitigációs előnyökkel járó üzemanyagcellákra, a hidrogén és az energia tárolására. A kötetben szereplő adatok rámutatnak, hogy **az innováció mértéke több mitigációs technológia terén felgyorsult, különösen azon technológiák esetében, ahol a versenynek egyre jelentősebb szerepe van.** A közpolitikkal kapcsolatos tanulságok kiemelt helyen szerepelnek, a kiadvány például elemzi a fosszilis üzemanyagárak szerepét az innovációban mind a hagyományos villamosenergia-termelési technológiák, mind pedig a szénmentes technológiák terén.

2012. november 30.

Kontakt: [Borza Emese](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

KKV Szakpolitikai Index: A Nyugat-Balkán és Törökország 2012

A kis- és középvállalkozások a munkahelyteremtés és a gazdasági növekedés fontos hajtóerejét jelentik a Nyugat-Balkánon és Törökországban. Ugyanakkor a globális pénzügyi válság e régióban is erősen visszavetette a KKV-k fejlődését, minthogy korlátozta a banki hitelezést, csökkentette a fogyasztói keresletet és a közvetlen külföldi befektetéseket, valamint lassította a nemzetközi tőke beáramlását. **A térség kormányai jelentős erőfeszítéseket tesznek a KKV-k fejlesztésére és növekedésük újraindítására, ami széleskörű reformintézkedések formájában nyilvánul meg,** és kihat a termelékenység, a humán tőke és a vállalati szintű teljesítmény fokozására. **A térség gazdasági erejét legnagyobb részben a KKV-k teszik ki,** 2011-ben például a magánszektorban foglalkoztatottak 61-81%-át. A kiadvány immár harmadik alkalommal összesíti hét nyugat-balkáni ország – Albánia, Bosznia-Hercegovina, Horvátország, Koszovó, FYROM Macedónia, Montenegró, Szerbia – és első ízben Törökország kis- és középvállalkozásainak teljesítményét, kiemelve az egyes országokban alkalmazott szakpolitikák erősségeit és gyengeségeit, valamint az európai KKV szabályozás bevezetése terén elért eredményeket.

A 2006-ban és 2009-ben végzett felmérésekkel való összehasonlítás egyben benchmarkként is szolgál, amely alapján összefoglalóan elmondható, hogy **a térség felzárkózóban van az uniós KKV-s standardokhoz, minthogy jelentős eredményeket könyvelhet el az általános üzleti környezet javítása terén a szabályozási reformok bevezetésének, az adminisztrációs terhek egyszerűsítésének és a finanszírozási források könnyebben elérhetővé tételének köszönhetően.** Előrelépés figyelhető meg a KKV-k beindítása, a humán erőforrás készségfejlesztése, valamint az exporttámogatás terén is. **Ugyanakkor hiányosságként jelentkeznek a technológiai diffúzió előmozdítására, a női vállalkozók számának növelésére és a zöld növekedésből származó előnyök kihasználására irányuló konkrét szakpolitikai lépések. Negatívum, hogy a strukturális reformok helyét rövid távú támogatási intézkedések vették át,** a felzárkózás üteme lelassult, és a régió egyes országaiban eltérő sebességűvé vált. Vezető helyen található Horvátország, Törökország és Szerbia; számukra az OECD ajánlásokban szerepel a KKV-k igényeinek való erőteljesebb közigazgatási megfelelés, a szürkegazdaság által kreált tisztességtelen piaci magatartás visszaszorítása, és a készségfejlesztés erőteljesebb hangsúlyozása. Bosznia-Hercegovinát és Koszovót a sereghajtók kategóriájába sorolja és elsősorban a KKV szakpolitikai keretrendszer irányainak meghatározását szerepelteti ajánlásában. A jelentésben szereplő többi ország számára az OECD a KKV fejlesztési ügynökségek és más kormányzati szervek támogató szerepének erősítését, a magánszektorral való együttműködés elindítását, valamint a monitoring-értékelési rendszer bevezetését javasolja.

2012. december 11.

Kontakt: [Borza Emese](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

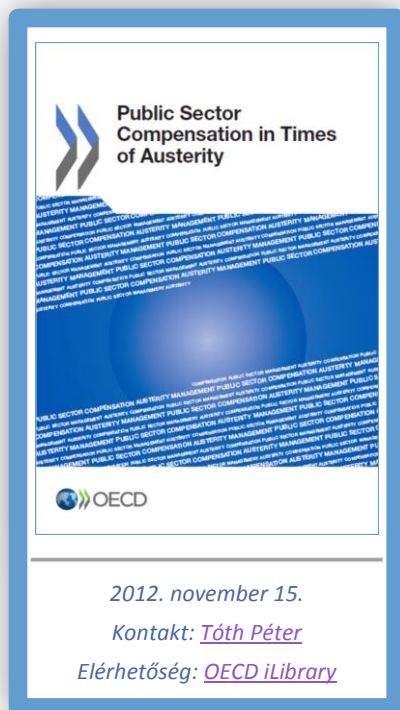
Fogyasztási adó trendek 2012 – globális fórum és kiadvány

A 2012. november 13-án megrendezett első hozzáadott érték adóval (VAT) kapcsolatos OECD fórumon a résztvevő közel 80 ország képviselői egyetértettek abban, hogy szükség van egy olyan **globális keretrendszerre**, mely segíti a **hozzáadott érték adók, és általános forgalmi adók egységes alkalmazását**, különös tekintettel a nemzetközi kereskedelem, azon belül is a szolgáltatások és az immateriális javak kereskedelmének szempontjaira. Az OECD által fejlesztett „**áfa-irányelvek**” egyszerre kívánják **kezelní a kettős adóztatás és a kettős „nem adóztatás” problémáit is**, egységes kiindulópontot szolgáltatva a nemzetközi együttműködés számára. A munkaterv szerint az irányelveket a Globális Fórum 2014 keretében fogadnák el. A hozzáadott érték adók növekvő jelentősége miatt időszerű találkozón szó esett a forgalmi adók jövedelemegyenlőtlenségre gyakorolt hatásáról, az adóelkerülés elleni küzdelem lehetőségeiről, a nemzetközi adóigazgatási együttműködés lehetséges formáiról is.

November második felében jelent meg az OECD két évente készített **áttekintése a fogyasztási adók nemzetközi trendjeiről**. A tagországok forgalmi és jövedéki adóit bemutató összefoglalók mellett a forgalmi adózás nemzetközi kérdéseire és a gépjárműadókra is kitér a kötet; az idei tematikus elemzés pedig a forgalmi adózás szövetségi államokban való működését vizsgálja. Magyar szempontból érdemes megemlíteni, hogy **2012-ben az áfa sztenderd kulcsa hazánkban a legmagasabb**, a kedvezmények, adóelkerülés és adótervezés hatásait is figyelembe vevő – 2009-es – „**áfabevételi mutató**” (VRR) szerint azonban már térségünk országai között is **van a magyarnál szigorúbb rendszer**.

A közzféra javadalmazása költségvetési megszorítások idején

A **közzféra juttatási rendszerei** gyakran **elavult** szemléletet tükröznek. Bár a változás igénye több helyen már évek óta megjelent, a reformok végrehajtása rendkívül lassú. A válság miatt előálló költségvetési kényszerek nyilvánvalóvá tették annak szükségességét, hogy **le kell szorítani** a közzféra foglalkoztatási **kiadásait** és **javítani kell** a javadalmazási rendszer **hatékonyságát**, így új lendületet adhatnak a bérfelügyelet és létszámcökkentésen túlmutató reformoknak is. Az átgondolt és átfogó javadalmazási reform segíthet a **megtakarítások fenntarthatóvá tételében**, egyben javíthatja a kormányzat munkáltatói megítélését, a munkavállalók elkötelezettségét, fékezheti az intézményi tudás kulcsemberek távozásához kötődő erózióját, illetve a menedzsment fluktuációhoz kapcsolódó terhelését.

A változó külső környezet legfontosabb olyan trendjei, amelyeket a hagyományos fizetési rendszerek nem kezelnek jól: a „**tudás munkahelyek**” **felértékelődése** és az ezek betöltésével kapcsolatos intenzívebb, a tehetségekért folytatott verseny. Az új modellnek **egyensúlyba kell hozni** az egyes pozíciók **szervezeten belüli értékét** a hozzájuk kötődő szaktudás **piaci értékével**. Erre egyelőre nem alakult ki egyetlen „legjobb gyakorlat” sem, de biztató irányok már látszanak. Ilyen például a **bérekkel kapcsolatos döntések delegációja** (központi rendszer helyett intézményi szintre, vagy akár a szervezeti egységek szintjére), az **egyéni bérmegállapodások** terjedése, különösen a keresett vagy hiányszakmákban (pl. informatika, egészségügy), a **teljesítményhez kötött, egyedi bérfejlesztés**, a nem pénzbeli javadalmazási formák nagyobb arányú használata. Fontos, hogy a javadalmazási rendszer átalakítása az érdekeltek (intézményi vezetők, érdekképviselők, jogalkotók, szakmai műhelyek, illetve a legfontosabb kormányzati HR-vezetők) **aktív szerepvállalásával**, a munkakörök

tartalmának felülvizsgálatával együtt történjen, mert ez biztosíthatja az új rendszer elfogadottságát és működőképességét. A kidolgozás során konszenzusra kell jutni a rendszer céljait, a központi szabályok és az egyes vezetők közötti feladat és hatáskörmegosztás részleteit, az egyéni teljesítmények szerepe és mérési módszereit, valamint a piaci bér-szinthez való viszony tekintetében.

Szakértői találkozó integrált szociális szolgáltatások témában

Az OECD a 2011-es Szociális Miniszteri Találkozóán elhangzottak alapján kezdett el foglalkozni az integrált szociális szolgáltatások kérdéskörével. Az e témakörben első ízben megrendezett találkozón 60 szakértő, kutató, szakpolitika alkotó és gyakorló szakember vitatta meg a szociális szolgáltatások integrációjával kapcsolatos nemzetközi tapasztalatokat. A gyakorlat szem előtt tartása érdekében a találkozó hat szekciója közül négy egy-egy **veszélyeztetett társadalmi csoport (hajléktalanok, veszélyeztetett családok, komplex egészségügyi problémákkal küzdők, idősek)** szükségleteinek kezelési lehetőségeivel foglalkozott, míg a fennmaradó kettő pedig a szolgáltatások integrálásának problémáit, illetve a témakörben folytatott jövőbeli munka lehetőségeit vette sorra.

Az országok többségében a költségvetési és demográfiai folyamatok kettős kényszerre érvényesül, amelyen belül egyszerre kell megoldást találni a költségek és a szükségletek robbanásszerű növekedésére és a források egyre szűkösebb voltára. **Számos tapasztalat utal a szociális szolgáltatások integrálásában rejlő jelentős potenciálra mind a költségek, mind az ellátás színvonala szempontjából**, különösen igaz ez a számos problémával egyszerre küzdő társadalmi rétegek esetében. Csökkenhet az intervenciók szükséges száma és költsége, javulhat a szolgáltatások elérhetősége, minősége és az információáramlás, erősödhet a szolgáltatók közti kooperáció. Azonban az integrált megközelítés előnyeinek megalapozottsága és mérhetősége a megfelelő eszközök és nemzetközi összehasonlítások hiányában még gyenge, a potenciális előnyök kiaknázhatósága a gyakorlati tapasztalatok összegyűjtésének hiányában bizonytalan – különösen az integráció jelentős kezdeti pénzügyi és szervezeti beruházási igényének fényében. E helyzet feloldása érdekében a résztvevők arra ösztönözték az OECD-t, hogy használja ki a nemzetközi adatok gyűjtésében és értékelésében szerzett tapasztalatait és pozícióját, és mozdítsa elő a szociális szolgáltatások integrációjával kapcsolatos gondolkodást és szakpolitikai intézkedések megalapozását. Ennek során **erősíteni kell a szükségletekkel és a szolgáltatások eredményeivel kapcsolatos mikroszintű adatok és elemzési eszközök rendelkezésre állását**, javítani kell a témakörrel kapcsolatos **információk és tapasztalatok megosztását** és a fentiekre alapozva azonosítani kell a működő **legjobb gyakorlatokat**, keretbe foglalva az integrált szolgáltatásnyújtás koncepciójának feltételeit és várható hatásait.

A találkozón elhangzottak összefoglalója és a **háttéranyagok letölthetők** a mellékelt hivatkozások segítségével.

2012. november 8-9.
 Kontakt: [Tóth Péter](#)
 Háttér: [OECD.org](#)
 Összefoglaló: [OECD.org](#)
 Napirend és előadások: [OECD.org](#)

Letelepedni: a bevándorlók integrációjának mutatói 2012

A **bevándorlók** és gyermekeik beilleszkedésével kapcsolatos mutatókat összegyűjtő új kiadvány számos aspektusból mutatja be **az integráció elmúlt évtizedben elért eredményeit** az OECD-országokban: életkörülmények, egészségügy, oktatás, munkaerőpiac, társadalmi szerepvállalás. A kötet három kérdésre keres választ. (1) Hogy viszonyul a **bevándorlók átlagos teljesítménye** a helyben születettekhez viszonyítva? (2) A különbségek magyarázhatók-e strukturális szempontokkal (kor, végzettség, stb.)? (3) Hogyan változtak a **mutatók** az elmúlt évtizedben? A kötet ezen felül részletes képet ad a bevándorlók jellemzőiről és röviden áttekinti a **diszkriminációval** kapcsolatos problémákat.

2012. december 3.
 Kontakt: [Tóth Péter](#)
 Kiadvány: [OECD iLibrary](#)
 Adatok: [OECD.org](#)
 Média: [Youtube](#)

Globális biztosításpolitikai trendek 2012

Az OECD a 90-as évek eleje óta gyűjti és elemzi az OECD-országok biztosítási piacával kapcsolatos adatokat; a piaci szereplők száma és foglalkoztatási adatai mellett a mérleg és az eredmény-kimutatás legfontosabb mutatóira is kitérve. A 2012-ben másodízben megjelent kiadvány **áttekint a ágazat legfontosabb folyamatait, teljesítményét és stabilitását**.

2012. november 9.
 Kontakt: [Tóth Péter](#)
 Elérhetőség: [OECD.org](#)

Eurostat-OECD módszertani útmutató a vásárlóerő-paritás számításáról

2012. november 30.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Az OECD, az Eurostat és 47 ország közös munkája ölt testet a GDP-volumen és az árszintek összehasonlításához használható vásárlóerő-paritás (PPP) számításával foglalkozó programban. A most megjelent, közel 450 oldalas **módszertani útmutató** teljes, részletes és friss leírást ad az Eurostat-OECD programról, beleértve a szervezetet, a résztvevő országok által elvégzett különféle felméréseket, illetve alkalmazott PPP-számítási módszereket, valamint a **PPP-adatok felhasználásával kapcsolatos irányelveket**.

Állami bevételi statisztika 2012

2012. november 20.

Kontakt: [Tóth Péter](#)

Elérhetőség: [OECD iLibrary](#)

Az állami bevételi adatok a gazdaságelemzés és a nemzetközi összehasonlítások legfontosabb elemei közé tartoznak. Az OECD évente megjelenő kiadványa a nemzetközileg összehasonlítható **adatok** mellett a **módszertani keretrendszer** leírását is tartalmazza. A több ország esetében 1965-ig visszanyúló, 2004 óta pedig eredményszemléletű, 2010-es évvel záródó adatsorok egyedülálló adatbázist adnak az adózási folyamatok elemzőinek kezébe, bemutatva az OECD-övezetben zajló változásokat. A kiadvány legfontosabb magyar adatairól rövid összeállítást készítettünk a 2012. novemberi hírlevelünk utolsó oldalán.

Tudástár

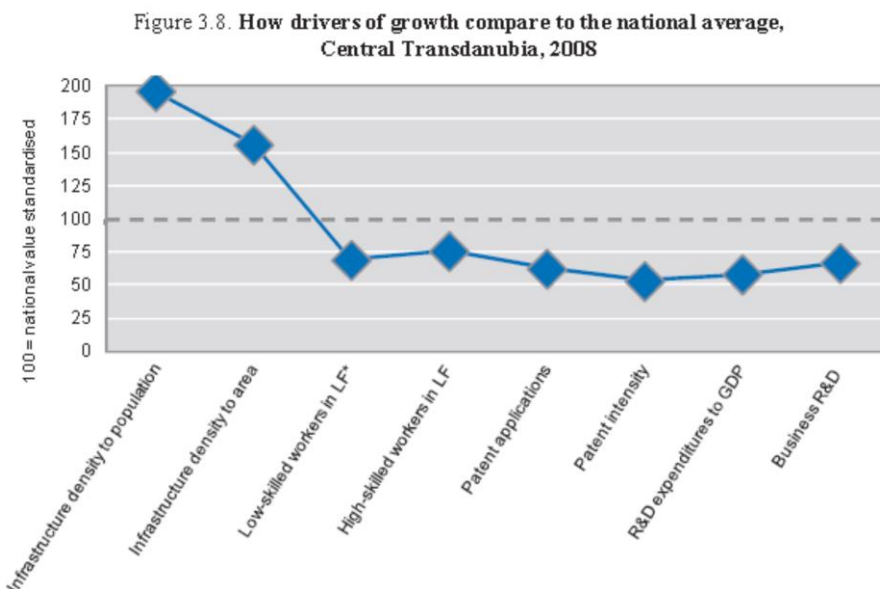
Kontakt: [Borza Emese](#)

Forrás: [OECD iLibrary](#)

A regionális növekedési ösztönzők és az országos átlag viszonya: a közép-dunántúli régió felzárkózó potenciállal jellemezhető térség, a növekedés üteme meghaladja az országos átlagot.

2007-ben a közép-dunántúli régióban mért éves 4,2%-os növekedési ütem meghaladta az országos 4,04%-os átlagot, így az egy főre jutó GDP tekintetében a térség közelebb került az országos átlaghoz. A növekedés erőteljesebb mértéke elsősorban arra vezethető vissza, hogy a munkaerő-piaci teljesítmény erős, bár a termelékenység még elmarad az országos szinttől. 1995-2008 között a foglalkoztatási ráta 1,59 százalékponttal emelkedett, erőteljesebben, mint az országos ráta. A régióban mért munkanélküliségi ráta 0,25 százalékponttal csökkent abban az időszakban, amikor az országos átlag 1,2 százalékponttal nőtt. A közvetlen külföldi befektetések mértéke jelentős, minthogy erős üzleti szektor, jó munkakultúra és meglehetősen fejlett infrastruktúra jellemzi a térséget.

A humántőke tekintetében fejlesztésre van szükség, mivel az alacsony képzettségű munkavállalók számát csökkenteni kell a magasán kvalifikáltak arányának javára. Az innovációs tevékenység terén a régió elmarad az országos átlagtól, mind a bejegyzett szabadalmak, mind pedig az állami és magán K+F befektetések tekintetében.

Forrás: *Promoting Growth in All Regions*, 105. oldal